

การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นางอรุณวรรณ รัตนเดชกำจาย
มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974 - 464 - 679 - 9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF CREATIVE THAI PROSE WRITING DRILLS
EXERCISES FOR TENTH GRADE STUDENTS

By

Arunwan Rattanadethkamchai

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2004

ISBN 974 - 464 - 679 - 9

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการเขียน
ร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” เสนอโดย นางอรุณวรรณ รัตนเดช
กำจาย

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์
2. รองศาสตราจารย์ กาญจนา คุณนาร์ักษ์
3. อาจารย์ สิริอภา รัชตะหิรัญ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล)

...../...../.....

..... กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ สิริอภา รัชตะหิรัญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ กาญจนา คุณนาร์ักษ์)

...../...../.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระวัชร ปิ่นเขียน)

...../...../.....

K 43462123 : สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

คำสำคัญ : การพัฒนา / แบบฝึกทักษะ / การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

อรุณวรรณ รัตนเดชกำจาย : การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (THE DEVELOPMENT OF CREATIVE THAI PROSE WRITING DRILLS EXERCISES FOR TENTH GRADE STUDENTS) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.มาเรียม นิลพันธ์ , รศ.กาญจนา คุณรักษ์ และอ.สิริอาภา รัชตะหิรัญ 176 หน้า ISBN 974 - 464 - 679 -9

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก 3) ทดลองใช้ 4) ประเมินและปรับปรุงแก้ไข กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรัทธาสมุทร อ.เมืองฯ จ. สมุทรสงคราม จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 แผนการวิจัยแบบ one group pretest posttest design เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ประเด็นสนทนากลุ่ม แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้และแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติแบบ t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนและครูต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่มีรูปภาพประกอบ มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ชาว ดารา นักร้อง สัตว์เลี้ยง การ์ตูนและสถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น

2. แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นมีจำนวน 4 ชุดได้แก่ (1) ริเริ่มเพิ่มคำ (2) สร้างสรรค์ประโยค (3) เปิดโลกวลี (4) เล่นวจีความเรียง และในแต่ละชุดประกอบด้วย วัตถุประสงค์ คำชี้แจง และแบบฝึกหัด โดยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00 / 80.20

3. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการทดลองใช้แบบฝึกประกอบด้วยกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมรายคู่ และกิจกรรมกลุ่มย่อย พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน

4. ผลการเรียนรู้การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าหลังเรียน นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน โดยทำคะแนนได้ดีที่สุดในแบบฝึกชุดริเริ่มเพิ่มคำ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้แบบฝึก เนื่องจากมีเนื้อหาเรื่องราวที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน และมีเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่นสมุทรสงคราม

ภาคหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1..... 2..... 3.....

K 43462123 : MAJOR : CURRICULUM AND SUPERVISION

KEYWORD : DEVELOPMENT/ DRILL EXERCISES/ CREATIVE THAI PROSE WRITING

ARUNWAN RATTANADETHKAMCHAI : THE DEVELOPMENT OF CREATIVE THAI PROSE WRITING DRILLS EXERCISES FOR TENTH GRADE STUDENTS. THESIS ADVISORS : ASST.PROF. MAREAM NILLAPUN ,Ed.D, ASSOC. PROF. KANCHANA KUNARAK, M.Sc. AND SIRIAPHA RAJATAHIRAN, M.Ed.,M.A. 176 pp. ISBN 974 - 464 - 679 -9

The purposes of this research were (1) to study of the fundamental data (2) to develop and measure effectiveness of drill exercises; (3) to implement the drill exercises;(4) to evaluate and improve the drill exercises. The samples of this research comprised of 30 tenth grader students in the second semester, academic year 2003, Satthasamut School, Muang Samut Songkhram district, Samut Songkhram province. Research design was one group pretest posttest design. Research instruments were questionnaires, interview form, focus group guideline, creative Thai prose writing drills exercises, instructional plans, learning outcome tests and students' opinion questionnaires. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation , t-test dependent and content analysis.

The results of this research were as follow :

1.The students and teachers required to develop of creative Thai prose writing drill exercises. It should be comprised of pictures and text about news, super stars, singers, pets, cartoons and places in local.

2.Drill exercises on creative Thai prose writing were : (1)Rirermpermkam(words building) (2) Sangsanprayok (sentences building) (3)Pertlokewalee (phrases building) (4) Lenwacheekwarmreang (essay building) Each exercise comprised of objectives, explanation, and drill exercises. Also the drill exercises met the efficient standard criterion of 80.00/80.20 which was higher than the required criterion.

3. The results of learning activities management of drill exercises which included variety activities such as individual activities, match-pair activities and small group activities found that students intended to learn and enjoyed participating activities.

4. Learning outcome of creative Thai prose writing before and after implemented the drill exercises were statistically significant different at .01 level and found that after learning, the students' learning outcome were higher than before. The students had the best learning scores in Rirearmpermkam drill exercises (words building drill exercises). The students' opinions toward using drill exercises were positive because of there were students' interesting contents and local contents in Samut Songkhram province.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School. Silpakorn University Academic Year 2004

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature1.....2..... 3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธ์ รองศาสตราจารย์กาญจนา คุณารักษ์ และอาจารย์สิริอาภา รัชตะหิรัญ ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระวัชร ปิ่นเขียน ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง อีกทั้งให้ความกระจ่างเชิงวิชาการเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ อินทร์แหยม อาจารย์บุญช่วย นุชอุดม อาจารย์วันเพ็ญ เกตุสกุล อาจารย์มณี บุญญาติศัย อาจารย์ทัศนีย์ สุพรรณอ่วม อาจารย์ละอียด พลับสวาท อาจารย์ประสิทธิ์ สมบูรณ์ อาจารย์อิศรชัย แผงนคร และอาจารย์กัลยาณี เทียมพาน ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีความครบคลุม ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และนักเรียนโรงเรียนศรีรัตนสมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอบพระคุณครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ขอขอบคุณ พี่ ๆ นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาคความร่วมมือรุ่น 1 อาจารย์ประภาพรรณ เจริญกระจิง หัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจเสมอมา

และท้ายที่สุดกราบขอบพระคุณคุณพ่อสุชาติ คุณแม่ทุเรียน ไตรสรณะพงษ์ ผู้สร้างผู้ส่งเสริมและให้โอกาสทางการศึกษา ขอขอบคุณกิตติคุณ รัตนเดชกำจาย ผู้คอยช่วยเหลือและเป็นแรงใจสำคัญในการทำวิจัยเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหา	2
ประพจน์ปัญหาของการวิจัย	4
ความสำคัญของปัญหา	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
คำถามการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	9
ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีธาดาสมุทร	11
หลักการ	11
จุดมุ่งหมาย	11
โครงสร้าง	12
แนวการดำเนินการ	14
การวัดผลประเมินผลและการติดตาม.....	15
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	15
การเขียน	22
ความหมายของการเขียน	22
ลักษณะของการเขียนที่ดี	22
ข้อปฏิบัติในการสอนเขียน	23

บทที่	หน้า
ความหมายของร้อยแก้ว	24
การเขียนเชิงสร้างสรรค์	24
ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์	24
การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	25
ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์	25
ประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์	26
การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์	26
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์	29
แบบฝึกทางภาษา	30
ประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษา	30
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	31
หลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึก	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	33
สรุป	34
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	35
ขั้นตอนที่ 1 วิจัย(research) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ.....	35
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา(development) การหาประสิทธิภาพและการพัฒนาแบบฝึก.....	41
ขั้นตอนที่ 3 วิจัย(research) การทดลองใช้แบบฝึก.....	44
ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา(development) การประเมินและปรับปรุงแบบฝึก.....	46
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึก.....	51
ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกและการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก.....	57
ผลการทดลองใช้แบบฝึก.....	57
ผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก.....	58
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	62

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	65
ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้.....	65
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์.....	76
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	81
ภาคผนวก ค ประเด็นสนทนากลุ่ม	86
ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้	91
ภาคผนวก จ แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์.....	106
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบก่อนเรียน	129
ภาคผนวก ช แบบทดสอบหลังเรียน	145
ภาคผนวก ซ ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	162
ภาคผนวก ฌ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนก่อน-หลังเรียน.....	166
ภาคผนวก ฎ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ	174
ประวัติผู้วิจัย	176

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คะแนนการผ่านจุดประสงค์วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2541-2545	3
2	มาตรฐานและสาระการเรียนรู้.....	19
3	โครงสร้างรายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์	20
4	โครงสร้างหลักสูตรช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6).....	21
5	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ.....	41
6	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	44
7	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	46
8	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาและประเมินผลแบบฝึก	50
9	สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53
10	สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้สนทนากลุ่ม	55
11	ตารางกำหนดระยะเวลาการทดลองใช้แบบฝึก	58
12	ผลการประเมินความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์.....	59
13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึก	60
14	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	163
15	ค่าความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่ม	164
16	ค่าความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์	165
17	การวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test	166
18	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกับกลุ่มทดลอง 3 คน	167
19	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกับกลุ่มทดลอง 9 คน	169
20	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกับกลุ่มทดลอง 30 คน	170
21	แสดงการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก	171

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
2	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม	37
3	การหาประสิทธิภาพแบบฝึก	43

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ได้นำพาสังคมไทยให้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลกก่อให้เกิดเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม ทุกด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมือง การศึกษา และสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงเชื่อมโยงให้ทั่วถึงกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 5) และรากฐานที่สำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมก็คือการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต ดังนั้นประชาชนในประเทศใดที่มีระดับการศึกษาสูง ย่อมมีความหวัง ในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญก้าวหน้า สามารถแข่งขันกับนานาชาติอารยะประเทศ และนำพาประเทศชาติเข้าสู่ความเป็นสากลได้ หากแต่กุญแจสำคัญที่จะเปิดประตูบ้านเราสู่สากลได้ก็คือภาษาตนเอง

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมีเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มนุษย์ใช้ทำความเข้าใจระหว่างคนในสังคม อันจะทำให้เกิดประโยชน์ตามความหมายของสารอย่างแท้จริง ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์และเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ที่คนไทยทุกคนควรรักษาสืบไปทั้งนี้เพราะ ภาษาเป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของชาติ ผู้ที่เรียนรู้ภาษาได้ดีจะสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีไปด้วย เพราะภาษาช่วยในการพัฒนาความคิดของบุคคลให้กว้างไกลทั้งในแง่ความคิดและสิ่งที่พบเห็น ความคิดในจินตนาการตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ภาษาไทยมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังที่กรมวิชาการ (2544 : 4 -12) ได้บรรจุสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในสาระการเรียนรู้หลัก ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะทักษะการเขียนซึ่งเป็นผลสุดท้ายที่สำคัญในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจิมลิม โกวิทางกูร (2530 : 1) กล่าวไว้ว่า มนุษย์สมัยก่อนใช้เสียงแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด ต่อมาจึงมีการใช้รูปภาพและเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แสดงความคิด ต่อมาการเขียนจึงเกิดขึ้น

ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีมนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การบันทึกความรู้ ความทรงจำต่าง ๆ จุดเริ่มของการเขียนอยู่ที่ความคิด เพราะฉะนั้น ประสิทธิภาพของการเขียนย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพทางความคิดอีกด้วย ดังที่สนิท ตั้งทวี (2531 : 37) ที่กล่าวไว้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียน เป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง คือ ผู้เขียนต้องคิดเสียก่อนที่จะเขียน เพื่อที่ผู้อ่านจะได้รับสารตรงความนึกคิดของผู้เขียน การเขียนเป็นทักษะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เพราะเป็นความรู้ที่สามารถฝึกฝนได้และเป็นกลวิธีของผู้เขียนแต่ละคนที่จะทำให้อ่านเกิดความประทับใจงานเขียนนั้น การฝึกทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ทว่าการฝึกทักษะการเขียนในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ยังประสบปัญหาอยู่เสมอ เนื่องจากนักเรียนยังไม่ทราบว่า การเขียนจะเกิดประโยชน์ต่อตนเองอย่างไร เห็นว่าการเขียนเป็นเรื่องยากเพราะมีกฎเกณฑ์ต่างๆ มาก ขาดเนื้อเรื่องที่จูงใจในการเขียน นอกจากนี้ การฝึกหัดการเขียนมีน้อยเกินไปซึ่ง จันท์ศรี นิตยฤกษ์ (2525 : 1, อ่างถึงใน กรรณิการ์ พลยุทธ 2540 : 3) กล่าวว่า การเขียนเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่ายาก เป็นงานหนัก เพราะการเขียนนั้นนอกจากจะต้องเรียบเรียงข้อความให้สละสลวยเหมาะสมได้ใจความตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแล้ว ข้อเขียนที่ปรากฏยังเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นแนวคิด ภูมิปัญญา ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เขียนอีกด้วย คนส่วนใหญ่จึงไม่ชอบการเขียน เพราะไม่มั่นใจในสิ่งที่ตนเขียนไปว่าจะถูกต้องหรือไม่ ตรงกับความคิดเห็นของผู้อื่นหรือไม่ และข้อเขียนของตนจะน่าอ่านเพียงใด

ดังที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การสื่อสารด้วยการเขียนจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการใช้ภาษาของผู้เขียนเป็นสำคัญ อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังนั้นการสอนให้นักเรียนได้รู้จักค้นหาความรู้ รู้จักคิดและคิดอย่างสร้างสรรค์แล้วแสดงผลงานออกมาเป็นงานเขียนนั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ปัญหา

จากการสอบประเมินคุณภาพทางการศึกษา ของสำนักทดสอบทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2544 ด้านความรู้ ความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนทุกสังกัดทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2545 ที่ผ่านมา พบว่า คะแนนเฉลี่ยในวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย จะมีคะแนนค่อนข้างต่ำในทุกระดับชั้น ในที่นี้ขอเสนอเฉพาะระดับมัธยมศึกษา จากผลการสอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก 10,413 โรงเรียนมีนักเรียนเข้าสอบ 675,812 คน คะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 18.507 คะแนน อีกทั้งนักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับต้องปรับปรุงถึง 306,623 คน คิดเป็นร้อยละ 45.371

นอกจากนี้จากรายงานผลการเรียนรัฐวิชาวชิษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2544 พบว่า ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในรายวิชาภาษาไทย มีคะแนนในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำติดต่อกันถึง 2 ภาคเรียน

การวิจัยในครั้งนี้เป้าหมายของการวิจัยคือโรงเรียนศรีทธาสมุทร เนื่องจากโรงเรียนดังกล่าวได้รับคัดเลือกจากสททวิทยาเขตแม่กลอง ให้เป็นโรงเรียนเครือข่ายของกรมสามัญศึกษา ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนและเริ่มใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2545 โดยเริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 และจากการสัมภาษณ์ นางสาวละเอียด พลัสวาท นายประสิทธิ์ สมบูรณ์ และ นายอิศรชัย แผงนคร ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย รายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โรงเรียนศรีทธาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ผลการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาเกี่ยวกับการเขียน โดยเฉพาะวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนมีผลการเรียนในระดับผ่าน แต่เมื่อพิจารณาคะแนนการผ่านจุดประสงค์พบว่ายังมีคะแนนอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ และมีแนวโน้มต่ำลงโดยตลอดในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา คือ ในปีการศึกษา 2541 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ปีการศึกษา 2542 มีคะแนนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียงร้อยละ 72 ปีการศึกษา 2543 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71 ปีการศึกษา 2544 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และปีการศึกษา 2545 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ คือร้อยละ 80 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนการผ่านจุดประสงค์วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2541-2545

ปีการศึกษา	คะแนนการผ่านจุดประสงค์ (ร้อยละ)
2541	75
2542	72
2543	71
2544	70
2545	73

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนศรีทธาสมุทรพบว่านักเรียนยังไม่ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร เพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ไม่มีความน่าสนใจ เนื้อหาที่เรียนมีความยากอีกทั้งต้องเหน็ดเหนื่อยกับการฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่ยาก นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการทำชิ้นงาน

เท่าที่ควรจึงส่งผลให้มีคะแนนในระดับต่ำ วิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลคะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าชั้นอื่น ๆ เมื่อพิจารณารายวิชาย่อย พบว่ารายวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน โนโปรแกรมศิลป์ - คำนวน นักเรียนมีคะแนนและรายงานการผ่านจุดประสงค์อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและเมื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทยที่ต้องมีกิจกรรมการเขียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมการเขียนเป็นเรื่องน่าเบื่อเป็นกิจกรรมที่ต้องทำชิ้นงานซ้ำซ้อนกับแบบฝึกหัดท้ายบท เนื้อหาที่เขียนซ้ำกับเรื่องที่เรียนในบทเรียน ไม่รู้จะเขียนอะไรเพราะขาดความมั่นใจไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจดีนัก ครูไม่สามารถสร้างแรงจูงใจหรือกระตุ้นให้นักเรียนอยากเขียน นักเรียนจึงไม่ชอบการเขียนและไม่อยากทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน แต่สิ่งที่นักเรียนและครูผู้สอนต้องการคือ สิ่งที่ทำให้เกิดความน่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดความนึกคิดแปลก ๆ ต้องการสร้างสรรค์งานเขียน ต้องการทำกิจกรรมการเขียน นั่นคือแบบฝึก เสริมทักษะการเขียน สำหรับการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะการเขียนร้อยแก้วเท่านั้นเพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชาของหลักสูตรสถานศึกษาและเป็นไปตามความต้องการของครูผู้สอนที่ต้องการแก้ปัญหาการเขียนร้อยแก้ว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนา แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในทักษะด้านการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ด้วยตนเอง อันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิดและพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

ประพจน์ปัญหาของการวิจัย

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น เป็นที่มาของการกำหนดประพจน์ปัญหาของการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีรัตนสมุท จังหวัดสมุทรสงคราม มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย รายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับไม่น่าพอใจ คือร้อยละ 70 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากมนุษย์มีมันสมองที่ประเสริฐกว่าสัตว์โลกทั้งหลายทำให้สามารถประดิษฐ์คิดค้นสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติได้อย่างมากมาย (ปรากฏา กล้าพัจญ. 2545 : 236) ซึ่งความสามารถที่เหนือกว่าสัตว์โลกอื่น ๆ นั้นสามารถสรุปได้ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการรับรู้ 2) ความสามารถในการจดจำและระลึกถึงความรู้นั้นได้ 3) ความสามารถในการให้เหตุผล และ 4) ความสามารถในการคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ซึ่งในที่นี้ขอกกล่าวเฉพาะความสามารถในด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยดังนี้

ความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นคุณสมบัติที่สำคัญและมีอยู่ในทุกคน ตลอดจนถึงสามารถส่งเสริมให้เจริญงอกงามได้ บุคคลที่จะมีความคิดสร้างสรรค์สูงได้นั้นจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความคิดอย่างเหมาะสมเต็มที่เพราะหากไม่ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมแล้วจะทำให้เป็นคนที่ขาดความคิดสร้างสรรค์ และเมื่อไม่มีความคิดสร้างสรรค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการใช้ภาษาจะส่งผลให้เป็นคนที่มีพื้นฐานการใช้ภาษาไม่ดี และส่งผลกระทบต่อถึงการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น

รายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาเป็นการปรับพื้นฐานการใช้ภาษา เพื่อความเหมาะสมและเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้นแต่หากการเรียนในรายวิชานี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยจะช่วยทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียน ของแต่ละคนให้พัฒนาขึ้นตามศักยภาพซึ่งนอกจากการเขียนที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาแล้ว ยังเป็นการพัฒนาการอ่าน การฟังข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเป็นการส่งเสริม กระตุ้นให้พัฒนาการทางการคิดของผู้เรียนดีขึ้นอีกด้วย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น สุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544 : 54) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเรียนการสอนภาษาไทย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติหรือฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความคล่องแคล่ว และมีความชำนาญในทักษะด้านต่าง ๆ ซึ่งในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครูต้องหาเทคนิคและวิธีการมาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ครูสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลได้ คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 167) ได้กล่าวถึงแบบฝึกว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดหรือแบบเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะระดับต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน นอกจากนี้ พรสวรรค์ คำบุญ (2534 : 17) ได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกเป็นกิจกรรมสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญและแม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี อีกทั้งยังช่วยให้ความคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีและยังจำได้อย่างแม่นยำ รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ด้วยการฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึก เพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้ว ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดที่มีอยู่ท้ายบท ให้นักเรียนทำเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท แต่เนื่องจากในวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีแบบฝึกที่น้อยไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างหรือจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่สอน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและความรู้ความเข้าใจมากขึ้น โดยอาศัยเนื้อหาในบทเรียนเป็นหลัก

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย มีผู้กำหนดหลักในการทำแบบฝึกการเขียนไว้หลายท่าน ซึ่งมีกระบวนการคล้ายคลึงกันประมวลได้ดังนี้ (กรรณิการ์ พลยูท 2541:12)

1. ครูควรจัดสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา และพัฒนาการของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ มีโอกาสที่จะสำรวจ ค้นพบ และหาข้อมูลต่าง ๆ มาสนับสนุนเพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง
 2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่า มุ่งฝึกในด้านใด จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะกับนักเรียน และแจ้งจุดประสงค์ของกิจกรรมให้นักเรียนทราบ
 3. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลว่านักเรียนแต่ละคนมี ความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย
 4. ใช้แบบฝึกง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
 5. แบบฝึกควรมีความถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาด
 6. การให้ทำแบบฝึกต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความสนใจของนักเรียน
 7. ทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง เกิดความคิดสร้างสรรค์
- ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสร้างแบบฝึกที่ดี และองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มา

เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ 4 ขั้นตอนคือ (1) การศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐาน (2) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ (3)การทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ (4) การประเมินแบบฝึกเสริมทักษะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความต้องการของ ผู้เรียนและผู้สอน รูปแบบและแนวทางการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนงานการศึกษาเนื้อหาวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ มีรายละเอียดดังนี้

1. พัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ ใ้บความรู้ กิจกรรมฝึกทักษะ แบบฝึกหัด
2. ตรวจสอบแบบฝึกโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)
3. หาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (E1/E2) โดยมีขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (individual try out) โดยการนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน ซึ่งมีความสามารถในวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วนำมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) โดยปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์ 60/60

3.2 ทดลองกลุ่มย่อย (small group try out) โดยการนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ซึ่งมีระดับความสามารถในวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน คือ เก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน อ่อน 3 คน แล้วมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ(E1/E2) โดยปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์ 70/70

3.3 ทดลองภาคสนาม (field try out) โดยการนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ซึ่งมีความสามารถในวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน คือ เก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน อ่อน 10 คน แล้วมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ(E1/E2) โดยปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนจะไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน

การประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเสริมทักษะ โดยการประเมินผลการเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แล้วปรับปรุงแก้ไข

สำหรับกรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 1 หน้า 8

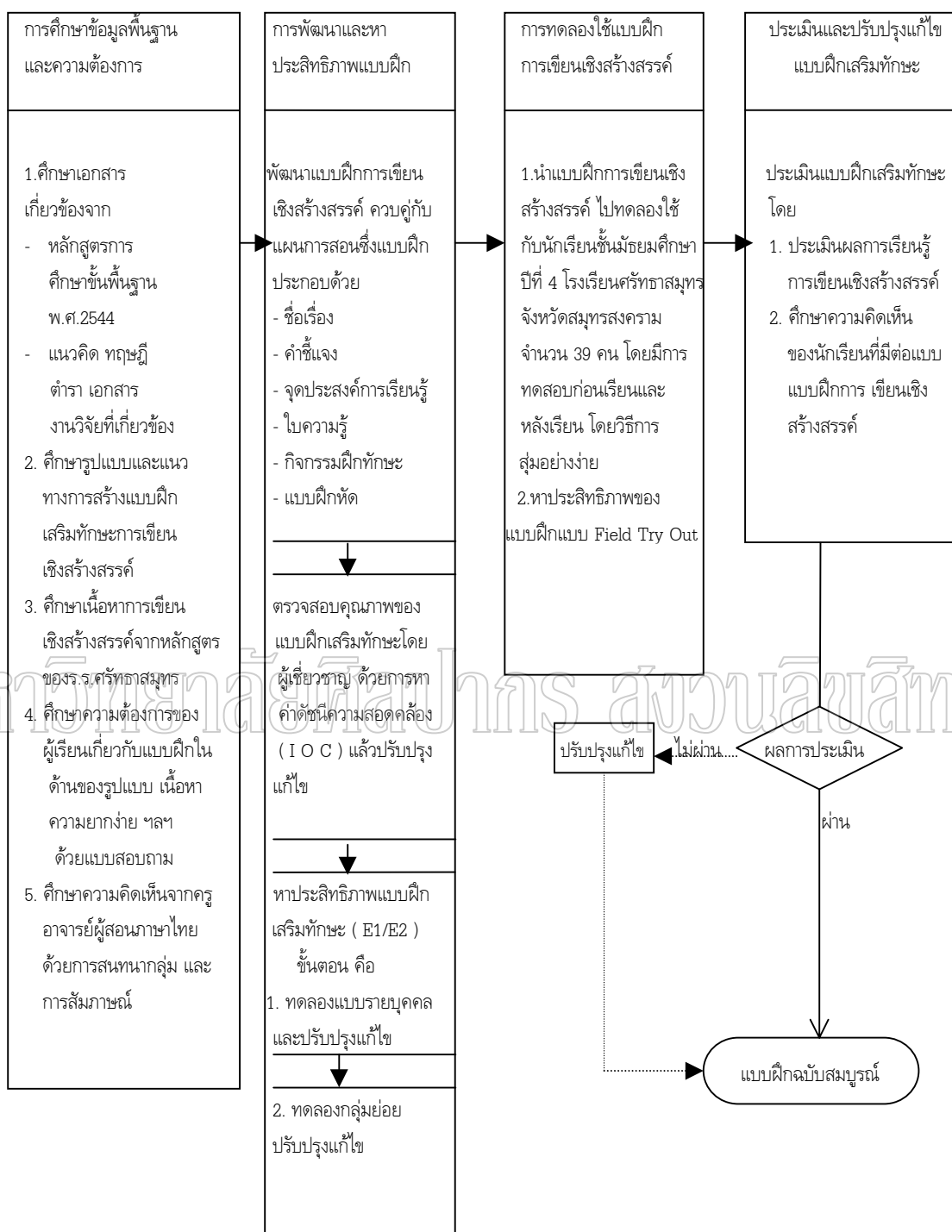
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
3. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์และศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในด้านของรูปแบบ เนื้อหา ปริมาณ ความยากง่าย ความน่าสนใจและข้อเสนอแนะ

คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อคำถามของการวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นอย่างไร
2. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่

แผนภูมิที่ 1 : กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

3. ผลการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นอย่างไร

4. ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกันหรือไม่และความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เป็นอย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 / 80

2. ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยไม่นำรายละเอียดเกี่ยวกับ สภาพเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนความแตกต่างทางเพศของนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเข้ามาเป็นตัวแปรในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์-คำนวณ จำนวน 62 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีธาสมุทร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีธาสมุทร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 1 ห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจศัพท์เฉพาะที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายและขอบเขตของคำศัพท์ เป็นคำหลัก ๆ ไว้ดังนี้

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การสร้างงานเขียนที่มีลักษณะของการใช้ถ้อยคำและการใช้ภาษาที่แปลกใหม่บนพื้นฐานความคิดของเด็กเอง อย่างถูกต้องเหมาะสมกับรูปแบบและเรื่องราว

การพัฒนาแบบฝึกการเขียน หมายถึง กระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ขั้นพัฒนาแบบฝึก ขั้นทดลองใช้กับนักเรียน ขั้นประเมินผลแบบฝึก

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาในด้านการสร้างคำ การเขียนประโยค การเขียนเป็นข้อความสั้น ๆ การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ การเขียนเรียงความ หรือการเขียนเป็นเรื่องเป็นราว ซึ่งแต่ละแบบฝึกจะเน้นการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์

ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง ประสิทธิภาพโดยส่วนรวมจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 โดยกำหนดให้ 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง หมายถึงคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 80

ผลการเรียนรู้วิชาการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง คะแนนความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนซึ่งวัดซึ่งวัดโดยแบบทดสอบผลการเรียนรู้ วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน ที่มีต่อการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยในด้านรูปแบบ เนื้อหา ปริมาณ ความยากง่าย ความน่าสนใจ ประโยชน์ที่ได้รับ และข้อเสนอแนะซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมศิลป์ - คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีธาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีธาดาสมุทร การเขียน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบฝึกทางภาษา และหลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะทางภาษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีธาดาสมุทร

โรงเรียนศรีธาดาสมุทร สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม เป็นโรงเรียนต้นแบบที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 ซึ่งอาศัยหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการ และการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้

บทหาวิชาลัยศิลป์ปากกร สงวนลิขสิทธิ์

หลักการ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการสำคัญดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยมีสังคมร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติได้เต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพจึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและความสามารถในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลป วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาลิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการปฏิบัติหลักสูตรสถานศึกษาจึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้นกำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้
 - ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3
 - ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
 - ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3
 - ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6
2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ หรือทักษะกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน เป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริงการพัฒนาที่สำคัญได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมายมีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบ และพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะทางชีวิตวุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธ์ภาพของที่ดีซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเอง สู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

4. มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่มเพื่อเป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปัญหาในชุมชน

และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น ตามความสามารถความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม

5. เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย วันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000 - 1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีเวลาเรียนประมาณปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

แนวดำเนินการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายข้างต้น จึงกำหนดแนวดำเนินการไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่นโดยให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความเหมาะสม
2. จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้สอดคล้องกับความสนใจและสภาพชีวิตจริงของผู้เรียนและให้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการพัฒนาความสามารถ
3. จัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรือบูรณาการทั้งภายในกลุ่มประสบการณ์และระหว่างกลุ่มประสบการณ์ให้มากที่สุด
4. จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์กระบวนการกลุ่ม
5. จัดกระบวนการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงให้มากที่สุด และเน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ
6. จัดให้มีการศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
7. ให้สอดแทรกการอบรมทางด้านจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ในการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

8. ในการสร้างเสริมค่านิยมที่ระบุในจุดหมายต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อุดหนุน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ควบคู่ไปด้วย

9. จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน

การวัดผล การประเมินผลและการติดตาม

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนหรือเลื่อนชั้นระหว่างปี หรือปลายปี ตามความสามารถของผู้เรียนให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนทดสอบเป็นระยะ หรือทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียนตามลักษณะการจัดประสบการณ์และเนื้อหาวิชาทั้งนี้เน้นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน

อนึ่ง สำหรับกลุ่มประสบการณ์พิเศษจะไม่นำมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียน แต่เป็นการวัดผลและประเมินผลเพื่อดูความก้าวหน้าจากการทำกิจกรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนสถานศึกษา สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียดดังนี้

ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้ทักษะกระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดอย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้ และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และ

สร้างสรรค์งานอาชีพ

5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
8. มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว
2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค และเข้าใจข้อความที่อ่าน
3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้

ปฏิบัติได้

4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง
5. พูดและเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการได้
6. จัดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
7. จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็น เล่าเรื่อง ถ่ายทอดความรู้สึก และประสบการณ์จากเรื่องที่ฟังที่ดูได้
8. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่น

9. สามารถเลือกใช้คำคล้องจองแต่งบทหรือยก่อง่าย ๆ
10. สามารถนำปริศนาคำทายและบทหรือเล่นในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น
11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การแสวงหาความรู้ และใช้ได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
 12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต
 13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น
 2. เข้าใจความหมายของคำ สำนวนโวหาร การเปรียบเทียบ จับประเด็นสำคัญ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นวิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ
 3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน
 4. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้
 5. เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย เขียนอธิบาย เขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน และ รายงานเขียนเรื่องราวจากจินตนาการ และเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงจัดบันทึกความรู้ ประสพการณ์ เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ
 6. สรุปความ วิเคราะห์เรื่องที่ฟังที่ดู และเปรียบเทียบกับประสพการณ์ในชีวิตจริง
 7. สนทนาโต้ตอบ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความต้องการ พูดวิเคราะห์เรื่องราว พูดต่อหน้า ชุมชน และพูดรายงาน
 8. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม รวมทั้งใช้ได้ถูกต้อง เหมาะกับบุคคลและเหตุการณ์
 9. เข้าใจลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย
 10. ใช้ทักษะทางภาษาเพื่อประโยชน์ได้ตามจุดประสงค์
 11. ใช้หลักการพิจารณาหนังสือ พิจารณาวรรณคดี และวรรณกรรมให้เห็นคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต
 12. สามารถแต่งกาพย์กลอนง่าย ๆ
 13. สามารถเล่านิทานพื้นบ้านและตำนานพื้นบ้านในท้องถิ่น
 14. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3
 1. สามารถอ่านอย่างมีสมรรถภาพและอ่านได้เร็วยิ่งขึ้น

2. เข้าใจวงคำศัพท์ที่กว้างขึ้น และสำนวนโวหารที่ลึกซึ้ง แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

3. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ

4. เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย เขียนอธิบาย ชี้แจง รายงาน เขียนแสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง และเขียนเชิงสร้างสรรค์

5. สามารถสรุปความ จับประเด็นสำคัญวิเคราะห์วินิจฉัยข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นและจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู

6. รู้จักเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต จัดลำดับความคิด ขั้นตอนในการนำเสนอ ตามรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ

7. พุดนำเสนอความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ และการประเมินเรื่องราวต่าง ๆ พุดเชิญชวน อวยพร และพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

8. เข้าใจธรรมชาติของภาษาและการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

9. สามารถใช้แสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ โน้มน้าวใจ ปฏิเสธ เจรจาต่อรอง ด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพ

10. ใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ การทำงาน และการใช้อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์

11. ใช้หลักการพินิจคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม พิจารณาวรรณคดีให้เห็นคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต

12. สามารถแต่งกาพย์ กลอน และโคลง

13. สามารถร้องเล่นหรือถ่ายทอดเพลงพื้นบ้านและบทกล่อมเด็กในท้องถิ่น

14. มีมารยาท การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

1. สามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ

2. สามารถตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้

4. เขียนเชิงวิชาการ เขียนอธิบาย ชี้แจง เขียนโน้มน้าวใจ เขียนแสดงทัศนะ เขียนบันเทิงคดี และสารคดี เขียนเชิงสร้างสรรค์

5. รู้จักตั้งประเด็นหัวข้อการเขียนได้ตามจุดประสงค์ เรียบเรียงงานเขียน โดยมีการอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง

6. ความรู้ที่ได้จากการฟังและการดูสื่อรูปแบบต่างๆมาใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงความคิดเห็น และสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล

7. สามารถพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการพูดโน้มน้าวจิตใจ พูดเพื่อความบันเทิง และพูดแสดงความคิดเห็น

8. ใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการเรียน การทำงานและการประกอบอาชีพสร้างสรรค์งานเชิงวิชาการ และใช้อย่างสร้างสรรค์เป็นประโยชน์

9. เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของภาษา รวมทั้งอิทธิพลของภาษาถิ่น และภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย

10. เข้าใจประวัติวรรณคดีและวรรณกรรมในแต่ละยุค และใช้หลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น พิจารณาเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

11. สามารถแต่ง กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ และร่าย

12. ศึกษา รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน ศึกษาความหมายของภาษาถิ่น สำนวนภาษาที่มีในวรรณกรรมพื้นบ้าน และวิเคราะห์คุณค่าทางด้านภาษาและสังคม

13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน

จากหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการ และการวัดผลดังกล่าวเป็นที่มาของการกำหนดกรอบหลักสูตร (curriculum framework) ของโรงเรียนศรีธาดาสมุทรซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอโครงสร้างหลักสูตรช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-5) นักเรียนสายศิลป์-คำนวณ (ม.4/5 - 4/7) ดังตารางที่ 4 ในหน้า 21

วิชา ท 442 การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นวิชาเพิ่มเติมของโรงเรียนศรีธาดาสมุทรและมีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

รหัสวิชา ท442 ชื่อวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ สารที่ 2 : การเขียน มาตรฐานที่ ท 2.1

ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
1. สามารถเขียนย่อความ เรียงความ เขียนอธิบาย ชี้แจง เขียนโน้มน้าว เขียนแสดงทรรศนะ เขียนบันเทิงคดี สารคดี เขียนเชิงสร้างสรรค์และเขียนเชิงวิชาการ ใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียนแสดง	1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียนเบื้องต้น ความหมายของคำ การใช้ถ้อยคำ การแต่งประโยค และขยายความ รูปแบบของการเขียน และองค์ประกอบของการเขียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
<p>ความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงานและเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้งาน</p> <p>เขียนแสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงาน และเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้กระบวนการการเขียนพัฒนางานเขียน</p>	<p>2.การย่อความเรื่องที่ฟัง หรืออ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3.การเขียนเรียงความ การวางโครงเรื่อง การใช้ถ้อยคำ การขยายความ การเขียนอธิบาย ชี้แจงโน้มน้าวใจ การเขียนแสดงทรรศนะ</p> <p>4. การเขียนบันทึกแบบต่าง ๆ บันทึกการประชุม บันทึกจากการฟัง การอ่าน บันทึกเหตุการณ์ทั่วไป และบันทึกส่วนตัว</p> <p>5. การเขียนจดหมายประเภทต่าง ๆ จดหมายส่วนตัว จดหมายกิจธุระ จดหมายธุรกิจ จดหมายราชการ</p> <p>6. การเขียนประกาศ การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ</p>

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รหัสวิชา ท442 ชื่อวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม. 4-6

เวลา 40 ชั่วโมง 1หน่วยการเรียนรู้

ศึกษาหลักการเขียนเบื้องต้น องค์ประกอบของการเขียน การเขียนย่อความ เรียงความ เขียนอธิบาย ชี้แจง โน้มน้าวใจ เขียนแสดงทรรศนะ การเขียนบันทึกแบบต่าง ๆ บันทึกการประชุม บันทึกจากการฟัง การอ่าน บันทึกเหตุการณ์ทั่วไป บันทึกส่วนตัว ฝึกเขียนจดหมายประเภทต่าง ๆ พร้อมระบุข้อมูลตามหลักการเขียนบรรณานุกรม เพื่อใช้ในการเขียนเชิงวิชาการ รู้จักกล่าสำนวนการเขียน ฝึกเขียนเล่าเรื่องประทับใจ และเขียนเรื่องสั้น

มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ตามกระบวนการเขียน รายละเอียดแสดงดังตาราง

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
1	องค์ประกอบกรเขียน	4	5	ส่งสาส์นเรื่องราว	2	9	มีจรรยาในการเขียน	2
2	พากเพียรเรียนย่อ	2	6	ขยายข่าวมวลชน	2	10	รวบรวมแหล่งเรียนรู้	2
3	ต่อร้อยถ้อยคำ	4	7	ข้างต้นสรุปสร้างสรรค์	2	11	สูงานวิชาการ ฝึกการปฏิบัติจริง	
4	เก็บงำหลักฐาน	4	8	กรอกรถภาษา	6			10

ตารางที่ 4 โครงสร้างหลักสูตรช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) กลุ่มวิชา อักษรภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์ สาย 2 (ม.4/5-ม.4/7)

รายการ	จำนวนหน่วยกิต/ภาค											
	ม.4			ม.5			ม.6					
	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	เพิ่มเติม	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	เพิ่มเติม	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	เพิ่มเติม	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	
1. สาระการเรียนรู้												
1.1 ภาษาไทย	1	1	1	1.5	1	1.5	1	1	1.5	1	1	1
1.2 คณิตศาสตร์	1	1	1	1	1	1	-	-	1.5	-	-	1.5
1.3 วิทยาศาสตร์	1.5	-	2.5	-	1.5	-	-	-	2	-	-	2
1.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	1.5	1	1.5	1	1.5	1	1.5	1	1.5	1	1.5	1
1.5 สุขศึกษา และพลศึกษา	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-
1.6 ศิลปศึกษา	0.5	2	-	0.5	1	-	0.5	1	0.5	2	-	2
1.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-
1.8 ภาษาอังกฤษ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	1.5	1	1.5
รวม	8.5	7	9	6.5	8	6.5	6	6.5	9	4.5	9	9
2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.	2 ชม.
รวม(ชั่วโมง/สัปดาห์)	33	32	32	33	31	31	32	32	32	32	29	29
รวม(ชั่วโมง/ปี)	1,300			1,280			1,220			1,220		
รวม(หน่วยกิต)	89			89			89			89		

การเขียน

การเขียนเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์และความต้องการต่าง ๆ ของผู้เขียน โดยถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่ผู้อ่านให้รับรู้และเข้าใจ การเขียนที่จะนำเสนอในครั้งนี้ ประกอบด้วย ความหมายของการเขียน ลักษณะของการสอนเขียนที่ดี และข้อปฏิบัติในการสอนเขียน

ความหมายของการเขียน

การเขียน คือ การติดต่อสื่อสารทางภาษา เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดไปยังผู้อื่นโดยอาศัยตัวอักษรและการใช้ภาษา ดังที่ ความหมายของการเขียนนั้นพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 203) การเขียนคือการขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลข ขีดเป็นเส้นหรือรูปทรงต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ นพดล จันทรเพ็ญ (2535:91) กล่าวถึงความหมายของการเขียนว่า การเขียนคือการแสดงออก ในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความต้องการและความในใจของเราให้ผู้อื่นทราบ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2538: 190) กล่าวถึงการเขียนว่าการเขียนเป็นการเรียบเรียงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรจะเป็นข้อความสั้น ๆ ทำนองคำขวัญ ร้อยแก้วต่าง ๆ หรือบทกวีนิพนธ์ก็ได้ ข้อเขียนต่าง ๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพมีความเป็นตัวเอง ทั้งในด้านความคิดและการใช้ภาษาเรียบเรียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จานงค์ ทองประเสริฐ (2524 : 1) ที่กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นการใช้ภาษาของผู้ที่ได้รับการศึกษา ถึงขั้นที่อ่านออกเขียนได้ ส่วนจะเขียนได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นการติดต่อสื่อสารของมนุษย์เพื่อแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เขียนอีกทั้งยังถ่ายทอดความคิด และสื่อความเข้าใจในระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยอาศัยความสามารถในการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ และซาบซึ้ง

ลักษณะของการเขียนที่ดี

การคิดกับการเขียนเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก ผู้เขียนจะต้องคิดให้แจ่มแจ้งเสียก่อนเมื่อคิดได้แจ่มแจ้งแล้วจึงเลือกถ้อยคำมาใช้ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการ ความคิดจึงมีความสัมพันธ์กับการเขียนอย่างแยกกันไม่ออกผู้ที่จัดได้ว่าเป็นคน “คิดเป็น” ก็ “เขียนเป็น”

งานเขียนจะดีได้นั้นต้องอาศัยศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้องในการเขียน นักเขียนบางคนมีทักษะทางภาษาดีได้อ่านหรือได้ฟังถ้อยคำ สำนวนที่ดีก็เกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานของตนได้เป็นอย่างดี มีผู้ให้ความหมายของการเขียนที่ดีไว้หลายท่าน อาทิ กล้วย สุรสิทธิ์ (2533 : 12) ได้กล่าวถึงลักษณะการเขียนที่ดีว่า จะต้องสร้างอารมณ์สะท้อนใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ และจินตนาการ

ลูซิวงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2533 : 1) ยังได้ให้ความหมายสนับสนุนไว้อีกว่า งานเขียนที่ดีผู้เขียนจะต้องเขียนอย่างประณีต โดยคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหา และสาระประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับ เพื่อสร้างสรรค์ค่านิยมอันดีงามให้เกิดกับผู้อ่าน และ พิมพ์ประไพ รัชชวงศ์ (2542 : 2) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเขียนที่ดีเพิ่มเติมไว้อีกว่า ต้องประกอบด้วยภาษาที่งดงาม ประณีต สื่อสารได้ทั้งความรู้ ความคิดอารมณ์และความปรารถนา ทั้งนี้ในการเขียนต้องคำนึงถึงความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ และทฤษฎีทาง ๆ ทางภาษาอีกด้วย

จากความหมายดังกล่าวประมวลได้ว่า ลักษณะของการเขียนที่ดีนั้น นอกจากจะต้องใช้ความสามารถทางภาษา ความรู้ ความคิดในเรื่องที่จะเขียนแล้วยังมีสิ่งสำคัญอีกคือ การอาศัยประสบการณ์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อีกด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้งานเขียนของตนนั้น เป็นงานเขียนที่ดีและน่าสนใจ

ข้อปฏิบัติในการสอนเขียน

ยุพา นันทะไชย (2536 : 10) กล่าวถึง วิธีการสอนเขียนที่ดี ควรให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนบ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยรวบรวมความรู้ก่อนลงมือเขียนและควรฝึกนักเรียนให้ย่อความให้มาก นอกจากนี้ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นข้อบกพร่องของตนเอง กรรณิการ์ พวงเกษม (2534 : 4) ได้กล่าวว่าครูที่สอนการเขียนจะต้องรู้จักวิธีการที่จะทำให้วิชาที่ตนเองสอนนั้นน่าสนใจ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ จะต้องรู้วิธีสอน ที่ทำให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียน เช่นเดียวกับ สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์ (2538 : บทนำ) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ว่าครูที่สอนเขียนจะต้องแนะแนวทางสร้างภาพการณ์ ที่จะจูงใจให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลึกซึ้งอยากคิดอยากเขียนนอกจากนี้ อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร (2538 : 20) ได้เสนอลำดับขั้นซึ่งเป็นข้อควรปฏิบัติในการสอนเขียนเชิง สร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นจูงใจ เป็นขั้นให้ความรู้ ในเรื่องที่น่าสนใจ ครูต้องพยายามสร้างความรู้สึกลึกซึ้งให้นักเรียนอยากเขียน
2. ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่นักเรียนสนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. ขั้นลงมือเขียน ขั้นนี้นักเรียนเขียนเรื่องที่สนใจอย่างอิสระ
4. ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเรื่องที่เขียน หลังจากเขียนเรื่องเสร็จแล้วครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดแนวคิดในการเขียนที่แตกต่างเพิ่มขึ้นจากเดิม
5. ขั้นติดตามผลกิจกรรมบางอย่างที่เหมาะสมเช่นในกรณีที่นักเรียนเขียนเรื่องต่อเนื่องหรือนักเรียน ต้องแก้ไขข้อบกพร่องในงานของตน

จากความคิดเห็นดังกล่าวนี้ ล้วนกล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า บุคคลที่มีความสำคัญในการพัฒนาการเขียนของนักเรียน คือครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องมีความอดทนในการสอน เพราะการสอนเขียนเป็นวิชา

ที่ต้องลงมือปฏิบัติและอาศัยการฝึกฝน สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือต้องมีการพัฒนาหาแนวทางการสอนให้แปลกใหม่อยู่เสมอ เพื่อชักจูงความสนใจของนักเรียน ให้รู้สึกอยากจะทำเขียนเอง

ความหมายของร้อยแก้ว

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าร้อยแก้ว ดังนี้

ประกาศรี สีสหอำไพ (2527 : 3) กล่าวถึงร้อยแก้วไว้ว่า หมายถึงบทประพันธ์ที่เรียบเรียงตามภาษาที่ใช้เขียน หรือพูดกันโดยทั่วไป ภาษาที่ใช้สำหรับร้อยแก้ว ไม่มีการบังคับสัมผัสหรือจำนวนคำแต่อย่างใด เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

วันเนาว์ ยูเต็น (2530 : 5) กล่าวว่า การเขียนที่มีลักษณะเป็นความเรียงธรรมดา ไม่มีการบังคับรูปแบบของฉันทลักษณ์ การเขียนในลักษณะนี้ยังแบ่งออกไปเป็นจำพวก นิยาย นิทาน บทความ ตำนาน ฯลฯ

วรรณดา เครือเนียม (2531 : 13) ให้ความหมายว่า ร้อยแก้วหมายถึง บทประพันธ์ งานเขียนและวรรณกรรมที่เรียบเรียงด้วยถ้อยคำภาษาธรรมดา ไม่มีหลักเกณฑ์ หรือแบบแผนตายตัวคือคือไม่มีการบังคับจำนวนคำสัมผัส เอก-โท ครุ-ลหุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน 2546 : 931) ให้ความหมายของร้อยแก้วว่าหมายถึง ความเรียงที่สละสลวย ไพเราะ เหมาะเจาะด้วยเสียงและความหมาย

จากความหมายของร้อยแก้วที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ร้อยแก้วหมายถึงการเขียนที่เป็นความเรียงสละสลวย มุ่งสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ไม่มีหลักเกณฑ์หรือแบบแผนตายตัวไม่มีการบังคับสัมผัสหรือกำหนดจำนวนคำแต่อย่างใด

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาในส่วนของความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งมีรูปแบบการเขียนทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง จึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้หลายท่าน ประมวลความได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ด้วยภาษาที่ขัดเกล่าอย่างเหมาะสมถูกต้องตามประเภทของเนื้อหาที่แสดงออก แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับประกาศรี สีสหอำไพ (2531 : 1) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการเขียนแบบ

สร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำและข้อความจากจินตนาการของตนเอง มิได้ลอกเลียนแบบอย่างผู้อื่น มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียน โดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์มากนัก ผลงานเช่นนี้จึงมีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด อีกทั้งอัจฉรา ชีวพันธ์ (2533 : 2) ได้กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง เชื่อมโยงความคิดในการเขียน

จากความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปความได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์คือ การเขียนลักษณะแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร มีลักษณะการเขียนที่สื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาอย่างอิสระแล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะการริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ ๆ ขึ้นด้วยภาษาที่เหมาะสม อาจเป็นเรื่องของคน ลัทธิ ลัทธิเวทย์ลึกลับ หรือเรื่องราวที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อื่นให้เข้าใจตรงกัน

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์คือการเขียนสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร ที่ไม่มีการบังคับชั้นหลักชั้นแบบร้อยกรอง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ถ้อยคำและการใช้สำนวนภาษาที่ใช้ในการเขียน การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์มุ่งแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้เขียนอย่างมีศิลปะโดยมีรูปแบบการเขียนได้หลากหลายตามวิธีการเขียนนั้น ๆ เช่น การสร้างคำใหม่จากตัวอักษร การแต่งประโยค การแต่งความเรียง จากคำ ภาพ หรือประสบการณ์ การแต่งเรื่องสั้น นวนิยายโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ภาษากับความคิดนั้นมีความสัมพันธ์กันเพราะ การเขียนนั้นเป็นผลของการคิดที่ใช้ภาษา ถ้อยคำ และวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดที่สามารถกำหนดแนวคิด การรับรู้ได้ (วิไลพร อ้ายสม 2546:21) นอกจากนี้ บันลือ พฤษะวัน (2535 : 1) ได้กล่าวว่าการเขียนอย่างสร้างสรรค์ย่อมแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางความคิด สุขภาพจิตที่ดีและสมบูรณ์ของผู้เขียน ผู้เขียนมีอารมณ์ในการเขียนไม่ว่าผลงานการเขียนจะหยาบหรือละเอียดแต่รูปแบบและวิธีการเขียนนั้น ๆ มิได้ลอกเลียนมาจากเรื่องหรือเอกสารใด ๆ นับเป็นการเสริมสร้างพลังความคิดให้เยาวชนได้เป็นอย่างดี การแสดงออกในการเขียนหรืองานศิลปะยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดอีกด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือการเขียนที่เป็นผลจากความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาในการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ความรู้และความเพลิดเพลิน

จากการอ่านดังนั้นผู้เขียนจึงจำเป็นต้องฝึกฝนทั้งเรื่องการคิดและการเขียนในการสร้างสรรค์งานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ

ประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประโยชน์หลายประการทั้งต่อผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อาทิ ประชุมพร สุวรรณตรา (2523 : 14) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการฝึกทักษะ และพัฒนาการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อ

สิ่งแวดล้อม ฝึกให้รู้จักสังเกตธรรมชาติ อารมณ์ สิ่งแวดล้อม และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญญาความรู้สึกอันดีงาม ความเห็นอกเห็นใจ และความรักเพื่อนมนุษย์ สัตว์และธรรมชาติ นอกจากนี้ยังช่วยให้รู้จักคำศัพท์มากขึ้น และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ปราโมทย์ ขันติลาภพันธ์ (2530 : 17) ซึ่งกล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง เบอร์นีและแฟคัลตี(Burne and faculty, อ้างถึงใน วันเพ็ญ เนียมสุข 2538:4) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์ทั้งต่อตัวครู และตัวนักเรียน ประโยชน์ที่มีต่อนักเรียนคือ กล้าคิด คิดอย่างรวดเร็ว สามารถแสดงความคิด ความเข้าใจ และแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่พบเห็น รู้จักแสดงความรู้สึกสะท้อนอารมณ์และสุนทรียภาพ นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ทดลองความสามารถในการเขียน ส่วนประโยชน์ที่มีต่อตัวครูคือ ทำให้ทราบความคิด ประสบการณ์ของเด็กและเข้าใจความแตกต่างของเด็กแต่ละคน

ดังจะเห็นได้ว่า การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์ทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้น ควรส่งเสริมและหาวิธีการแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจมากระตุ้นผู้เรียนเพื่อผู้เรียนจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองได้ เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนทางภาษา

การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการที่แปลกใหม่ของแต่ละคน ซึ่งจะมีแนวความคิด ความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเที่ยงตรง และครอบคลุมไปทุก ๆ ด้าน

มีผู้เสนอแนะวิธีการประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้หลายท่าน เช่น ประสิทธิ์ กาศย์กลอน (อ้างถึงใน กรรณิการ์ พลยูท 2540 : 30) ได้เสนอแนะวิธีการประเมินผลซึ่งต้องพิจารณาส่วนต่าง ๆ อันได้แก่ ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ควรพิจารณาแนวคิด หรือแนวเรื่องการจัดระเบียบ ความคิด การอ้างเหตุผล

การขยายความและความแจ่มแจ้งชัดเจน ส่วนของการใช้ภาษา ควรพิจารณาระดับของภาษาที่ใช้ ว่าถูกต้องตามกาลเทศะและลักษณะของเรื่อง พิจารณาการใช้คำ ประโยค การเขียนย่อหน้า การเว้นวรรคตอน การใช้สำนวนโวหาร คำพังเพยและสุภาษิตต่าง ๆ ในส่วนของรูปแบบ ควรพิจารณาเฉพาะการเขียนที่มีแบบแผนแน่นอนว่า ทำได้ทุกรูปแบบการเขียนชนิดนั้น ๆ หรือไม่ เช่น เรียงความ บทความและส่วนสุดท้าย คือในส่วนของกลไกประกอบการเขียนอื่น ๆ ได้แก่ สะกด การันต์ ลายมือ ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย พิสูจน์ สิ่งทึ่แก้ว (2520) กล่าวถึงเกณฑ์ในการพิจารณางานเขียนไว้ว่า สิ่งสำคัญในการพิจารณางานเขียนคือ ความคิดสร้างสรรค์ ความสมเหตุสมผลของเนื้อหา ความสามารถในการใช้ถ้อยคำ ลีลาการเขียน และกลไกในการเขียนและนอกจากนี้ กรมวิชาการ (2535 : 51) ได้เสนอเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งดัดแปลงมาจากเกณฑ์ของ Torrance โดยในแต่ละกิจกรรมตรวจให้คะแนน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มดังนี้

1. ความคิดคล่อง ให้พิจารณาจากคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไขของคำถาม โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนนตามปริมาณคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน

2. ความคิดยืดหยุ่น ให้พิจารณาจากคำตอบซึ่งไม่อยู่ในทิศทางเดียวกัน หรือคำตอบอยู่ในประเภทที่แตกต่างกันโดยให้คะแนนคำตอบเป็นกลุ่มหรือประเภทละ 1 คะแนน

3. ความคิดริเริ่ม ให้พิจารณาจากสัดส่วนของความคิดสร้างสรรค์ ของคำตอบของนักเรียนทั้งหมดตามวิธีการของ Cropley คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมาก ๆ ก็ให้คะแนนน้อย หรือไม่ให้เลย ถ้าไม่ตอบซ้ำกับคนอื่นก็จะได้คะแนนมากขึ้น โดยยึดหลักดังนี้

คำตอบซ้ำ	มากกว่า12%	ให้	0	คะแนน
คำตอบซ้ำ	6 - 11%	ให้	1	คะแนน
คำตอบซ้ำ	3 - 5%	ให้	2	คะแนน
คำตอบซ้ำ	2 %	ให้	3	คะแนน
คำตอบซ้ำ	1 %	ให้	4	คะแนน

คะแนนความคิดสร้างสรรค์หาได้จากผลบวกของคะแนนความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ในแต่ละกิจกรรมมารวมกัน เป็นผลบวกของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้จะนำมาตรวจให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์สำหรับแบบทดสอบความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ในหน่วยการสร้างคำและการสร้างประโยค

4. คะแนนความคิดละเอียดลออ ให้พิจารณาจากความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความยาวพอที่จะให้เรื่องได้ใจความสมบูรณ์ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้จะตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในหน่วยการเขียนข้อความและการเขียนความเรียง โดยให้ผู้ตรวจ 3 คน อ่านการเขียนข้อความและการเขียนความเรียงและให้คะแนนตามอัตราส่วน ดังนี้

1. คะแนนความคิดริเริ่ม (การแสดงออก)	5	ส่วน
2. คะแนนความคิดละเอียดลออ แบ่งเป็นส่วนย่อย ดังนี้		
การเชื่อมโยงความคิด	1	ส่วน
การเสนอเรื่อง	1	ส่วน
การใช้ภาษา	1	ส่วน
เนื้อหาสาระ	2	ส่วน
รายละเอียดของการให้คะแนนความคิดละเอียดลออ		

1. ความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) หมายถึงการเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ หรือคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด ความเข้าใจอย่างเสรี

2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึงการจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงกัน ได้ใจความ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. การเสนอเรื่อง หมายถึงการจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจและกำหนดเรื่องที่สอดคล้องกันกับการเสนอเนื้อเรื่อง

4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนภาษาที่ให้ความชัดเจน แจ่มแจ้ง ถูกต้องตามกาลเทศะ เหตุการณ์ในเนื้อเรื่องได้ใจความตรงกับความหมาย ที่ต้องการจะพูด สำนวนโวหารสุภาพ

5. เนื้อหา สาระ หมายถึง การเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ทั่วไป ที่เป็นไปตามเนื้อความจริงและมีเหตุผลสมกับภาพ ได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่อง พอสมควรกันกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ

การกำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบในการให้คะแนนมีดังนี้

ความคิดริเริ่ม (5 คะแนน)	การเชื่อมโยงความคิด (1คะแนน) การเสนอเรื่อง (1 คะแนน) การใช้ภาษา (1 คะแนน)	เนื้อหาสาระ (2 คะแนน)
ดีมาก มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน	ดีมาก มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน	ดีมาก มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ดี มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน	ดี มีค่าเท่ากับ 0.8 คะแนน	ดี มีค่าเท่ากับ 1.6 คะแนน
พอใช้ มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน	พอใช้ มีค่าเท่ากับ 0.6 คะแนน	พอใช้ มีค่าเท่ากับ 1.2 คะแนน
เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน	เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.4 คะแนน	เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.8 คะแนน
ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 1คะแนน	ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.2 คะแนน	ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.4 คะแนน

ตัวอย่างการตรวจให้คะแนนการเขียนข้อความและการเขียนความเรียง

ชื่อ - สกุล	ความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) (5คะแนน)	ความคิดละเอียดลออ				รวม (10 คะแนน)
		การเชื่อมโยง ความคิด 1คะแนน	การเสนอ เนื้อเรื่อง 1 คะแนน	การใช้ ภาษา 1 คะแนน	เนื้อหา สาระ 2 คะแนน	

การคิดคะแนน

ในการคิดคะแนนในแต่ละชื่อนั้น จะต้องนำค่าที่ได้ในแต่ละส่วนมาบวกกันคูณด้วยจำนวนส่วนคือ 10 จึงจะนำมาเป็นคะแนนจริงของส่วนนั้น ๆ หลักจากนั้นนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากผู้ตรวจทั้งหมดมารวมกันแล้วมาหาค่าเฉลี่ยของนักเรียนคนนั้น ๆ

จากแนวคิดข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีหลักเกณฑ์ที่ยุติธรรม ครอบคลุมถึงความสามารถในทุก ๆ ด้านของนักเรียน งานเขียนทุกชนิดที่แสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จึงเป็นงานเขียนที่มีคุณค่าควรแก่การยอมรับ ครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจัดโอกาสให้นักเรียนถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ครูจะต้องใช้สิ่งเร้าต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเกิดความรู้สึกนึกคิด เกิดจินตนาการ แล้วเรียบเรียงออกมาเป็นภาษาที่สละสลวย ด้วยรูปแบบการเขียนตามความถนัดของแต่ละบุคคลซึ่งเกิดทั้งแก่ตัวครูและตัวนักเรียนเอง นอกจากนั้นในการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูควรพิจารณาความสามารถและพัฒนาการเฉพาะตัวของเด็ก ไม่ควรนำผลงานของเด็กมาเปรียบเทียบกัน และที่สำคัญที่สุดครูจะต้องมีหลักเกณฑ์ ในการประเมิน ไม่ตัดสินไปตามความรู้สึก หรือความคิดของครูเอง

งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

งานวิจัยในประเทศ

วรรณ เครือเนียม (2531 : 70) ได้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนุพัทยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิพลี วรรณจียี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางเขียนร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์กับการใช้แบบฝึกปกติ พบว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนร้อยกรองแบบสร้างสรรค์มีความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนร้อยกรองสูงกว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนร้อยกรองแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรรณิการ์ พลยุทธ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร พบว่า คะแนนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สิริพร กอบแก้ว (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อนงค์ ดอนโคกสูง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ภายหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แบบฝึกทางภาษา

การสร้างแบบฝึกทางภาษาที่จะนำเสนอต่อไปนี้จะประกอบด้วย ประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษา ลักษณะของแบบฝึกที่ดี และหลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากวิธีสอนที่ดีแล้ว สื่อการสอนก็นับเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าใจบทเรียนมากขึ้น แบบฝึกทางภาษาก็นับเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการ

Petty (1965, อ้างถึงใน กรรณิการ์ พลยุทธ 2540 : 32) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่ม หรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัด เป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบและมีระบบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางภาษา
 3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
 4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
 5. แบบฝึกจะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง
 6. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตัวเองต่อไป
 7. แบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน
 8. แบบฝึกที่จัดนอกเหนือจากบทเรียนจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
 9. ช่วยประหยัดเวลาและแรงงานของครู และช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
- จากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แบบฝึกทางภาษาประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยแล้ว จะทำให้นักเรียนมีทักษะตามจุดมุ่งหมายของแบบฝึกทั้งยังทำให้นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาไทยด้านทักษะการเขียนของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2527 - 2536 ของกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538 : 64) และผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ การเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2536 ของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2538 : 89-95) มีผลการวิจัยตรงกันคือในด้านการพัฒนาวิธีสอนและการเปรียบเทียบการสอนพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยยกระดับผลการเรียนวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้นได้

ดังนั้นแบบฝึกเสริมทักษะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับผลการเรียนวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้นซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากผลการเรียนวิชาภาษาไทยตกต่ำได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการดังนี้(กรรณิการ์ พลยูท 2541:20)

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ลำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

นอกจากนี้ นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมไม่นานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ทำทนายให้แสดงความสามารถ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยเสริมทักษะของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงควรสร้างอย่างถูกวิธี เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนอีกทั้งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ

หลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้สมบูรณ์ และเหมาะสมสำหรับนำไปใช้กับนักเรียนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้นผู้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จึงต้องอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และทฤษฎีที่ถือว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเข้าช่วย เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียน กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2541: 44) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ และสกินเนอร์ (Thorndike and Skinner) ดังนี้

ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ขึ้น 3 กฎ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ได้แก่

1. กฎแห่งผล (law of effect) มีใจความว่า การเชื่อมโยงกันระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะดียิ่งขึ้นเมื่อผู้เรียนแน่ใจว่า พฤติกรรมการตอบสนองของตนถูกต้อง การให้รางวัลจะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อีก

2. กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) มีใจความว่าการมีโอกาสได้กระทำซ้ำ ๆ ในพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้น ๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกหัดที่มีการควบคุมที่ดีจะส่งเสริมต่อผลการเรียนรู้

3. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) มีใจความว่า เมื่อมีความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ ถ้ามีโอกาสได้กระทำ ย่อมเป็นที่พอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมการบังคับให้ยอมกระทำให้เกิดความไม่พอใจ

นอกจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ แล้ว ยังมีแนวคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคือ แนวคิดของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งมีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

1. การเรียนรู้จากการวางเงื่อนไขให้ปฏิบัติ (operant conditioning) ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่อธิบายว่า พฤติกรรม จะมีอัตราความเข้มข้นตามการตอบสนองสูงขึ้นเมื่อ ได้รับการเสริมแรง

(reinforcement)

2. กระบวนการเสริมแรง (reinforcement) หมายถึงกระบวนการที่นำมาใช้เพื่อเพิ่มหรือลดการตอบสนองในกระบวนการเสริมแรงนั้น จะมีการใช้ตัวเสริมแรง (reinforce) เช่น คำชมเชย รางวัล ที่เป็นวัตถุ สัญลักษณ์ หรือสิทธิพิเศษต่าง ๆ ตลอดจนให้รู้ผลการกระทำของตนเอง

3. การให้การเสริมแรงทันทีทันใด (immediate reinforcement) หมายถึงมีการกำหนดให้มีการเสริมแรง-อย่างทันทีทันใดที่มีการตอบสนอง เช่น เมื่อนักเรียนตอบครูให้การเสริมแรงทันทีทันใดว่าคำตอบของนักเรียนนั้นถูกหรือผิด การรีรอ การเสริมแรง จะทำให้เรียนรู้ล่าช้าไป

นอกจากนี้ พรรณี ชูทัย (2528 : 167 - 168) ได้กล่าวว่า หลักจิตวิทยาที่ควรนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ ได้แก่

1. หลักความใกล้ชิด (contiguity) คือ หลักการใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพึงพอใจให้แก่นักเรียน

2. หลักการใช้แบบฝึก (practice) คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล (law of effect) คือ การให้นักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตน ได้แก่ การเฉลยคำตอบให้นักเรียนให้นักเรียนทราบผลการกระทำที่รวดเร็วซึ่งเป็นการสร้างความพอใจแก่นักเรียน

4. การจูงใจผู้เรียน (motivation) ได้แก่ การเรียงลำดับแบบฝึกหัดจากง่ายไปยากและเนื้อเรื่องที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ ควรมีภาพประกอบเพื่อเร้าใจนักเรียนมากขึ้น

จากความเห็นข้างต้นจะพบว่า หลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนั้น ได้แก่ จิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาพัฒนาการ เพราะหลักจิตวิทยาทั้งสามนี้มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนที่ดีได้อย่างหนึ่ง การจัดการเรียนการสอนวิชาในกลุ่มทักษะจึงควรมีการสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ฝึก หรือเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากครูเป็นผู้สร้างแบบฝึกขึ้นเองจะก่อให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น เพราะครูย่อมรู้ปัญหาของตนและนักเรียนได้ดีกว่าผู้อื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ปณพร สุวรรณไตร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 194 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกการอ่านที่สร้างจากเอกสารจริง มีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ พบ

ว่าผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธิดารัก ดาบพลอ่อน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจช่วยให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประทุมพร เทพมาลัย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาวิตรี ประวัตติ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศิลปากร สรุป สงวนลิขสิทธิ์

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยความรู้ต่าง ๆ อันได้แก่ สูตรสถานศึกษา โรงเรียนศรีธาดาสมุทร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ เวลาเรียน แนวดำเนินการ การวัดผล การประเมินผลและการติดตาม การเขียน ประกอบด้วย ความหมายของการเขียน ลักษณะของการเขียนที่ดี ข้อปฏิบัติในการสอนเขียน และความหมายของร้อยแก้ว การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลักการเกี่ยวกับแบบฝึกทางภาษาประกอบด้วย ประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษา ลักษณะของแบบฝึกที่ดี และหลักจิตวิทยาที่นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่หนึ่งเป็นการศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรียกว่า ขั้นของการวิจัย (research) ขั้นที่สองเป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรียกว่าเป็นขั้นของการพัฒนา (development) ขั้นที่สามเป็นขั้นของการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้น เรียกว่าขั้นของการวิจัย (research) และขั้นที่สี่เป็นการประเมิน ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเสริมทักษะเรียกว่าขั้นพัฒนา (development)

การดำเนินการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (research) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ
2. ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (development) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก
3. ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (research) การทดลองใช้แบบฝึก
4. ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (development) การประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (research) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีรัตนสมุทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งประกอบด้วยวิธีดำเนินการ 5 ขั้นตอนได้แก่

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียน
2. ศึกษารูปแบบ และแนวทางการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์จากเอกสารงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาเนื้อหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากหลักสูตรของโรงเรียนศรีรัตนสมุทร
4. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับแบบฝึก ในด้านของ รูปแบบ เนื้อหา ความยากง่าย

ด้วยแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะดังนี้ แบบสอบถามความต้องการแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธาดาสมุทรที่เคยเรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการเรียนที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 ความต้องการแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในด้านของรูปแบบ เนื้อหา และข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและคำถามปลายเปิด

4.1 การสร้างแบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสารงานวิจัย

4.1.2 ประมวลความรู้ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีแนวคิดต่าง ๆ หลักการที่เกี่ยวข้องรวมทั้งวิธีการสร้าง แบบสอบถาม นำมากำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม

4.1.3 สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตเนื้อหา

4.1.4 เสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ควบคุมวิทยานิพนธ์ 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบฝึกดังรายละเอียดในภาคผนวก ซ หน้า 175 เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข ทาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ เกณฑ์การพิจารณา คือ

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นใช้ได้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้หรือไม่

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นใช้ไม่ได้

การหาค่า IOC ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum \odot}{N}$$

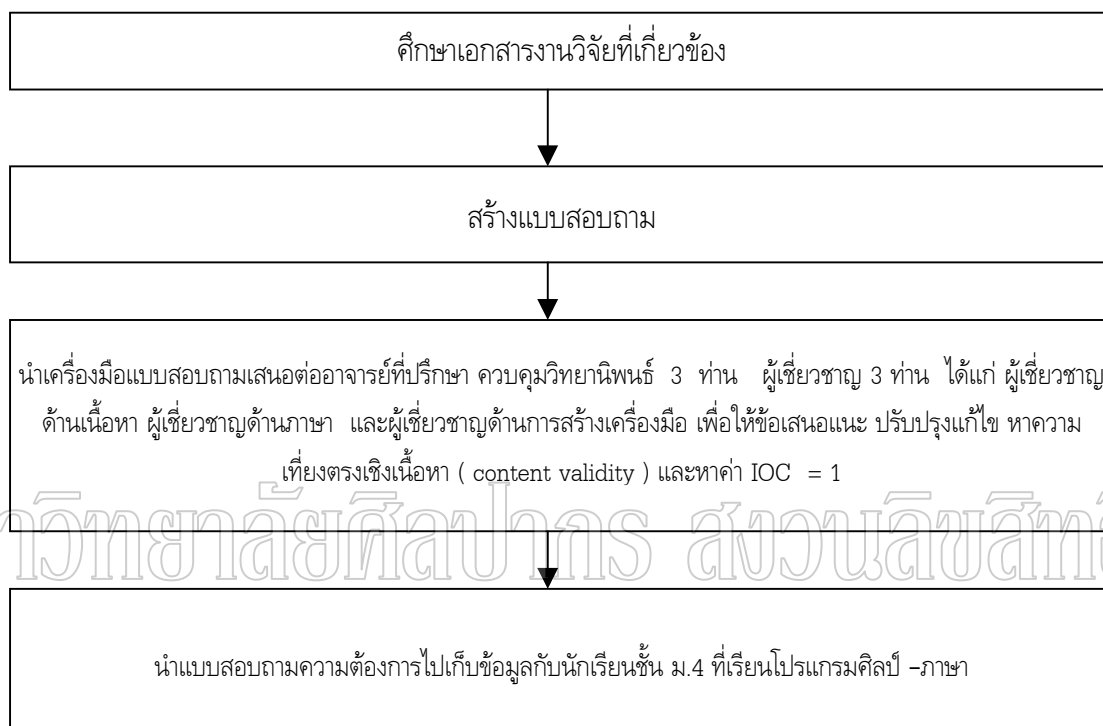
IOC คือค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม

$\sum \odot$ คือผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม ในที่นี้ได้ค่า ดัชนีความสอดคล้อง = 1

4.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธาดาสมุทร ที่เรียนโปรแกรมศิลป์-คำนวณ ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

4.3.1 ข้อมูลคำถามชนิดเลือกตอบ ใช้ค่าสถิติร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอข้อมูลในตารางและเขียนพรรณนาความ

4.3.2 ข้อมูลคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยเขียนพรรณนาความ

5. ศึกษาความคิดเห็นจากครูอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยด้วยการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

5.1 การสนทนากลุ่ม (focus group) กับผู้บริหารสถานศึกษา 1 ท่าน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย 3 ท่าน อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สอนวิชาภาษาไทย 6 ท่าน และศึกษานิเทศก์ผู้ชำนาญในวิชาภาษาไทย 1 ท่าน ลักษณะของเครื่องมือและประเด็นการสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ในเรื่องเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความต้องการแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 3 ขอบข่าย เนื้อหาสาระ รูปแบบ เกี่ยวกับการแบบฝึกและการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

5.1.1 การสร้างเครื่องมือ

5.1.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการ จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นสนทนากลุ่ม

5.1.1.2 ประมวลความรู้ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการ จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัย มากำหนดขอบเขตเนื้อหา โครงสร้างของประเด็นสนทนากลุ่ม โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ควบคุมวิทยานิพนธ์

5.1.1.3 สร้างประเด็นสนทนากลุ่มตามขอบเขตเนื้อหา โครงสร้างของประเด็นการสัมภาษณ์ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ควบคุมวิทยานิพนธ์

5.1.2 การจัดการสนทนากลุ่มโดยผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนศรีธรรมาศมูท เพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญ บุคลากรในหมวดวิชาภาษาไทยมาสนทนากลุ่ม โดยจัดขึ้นเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2546 ที่ร้านอาหารอมตะเพลงเก่า อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่มตามประเด็นสนทนากลุ่มกับผู้ร่วมสนทนากลุ่ม โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1.2.1 ขั้นเตรียมการ โดยประสานงานกับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อขออนุญาตหมาย วัน เวลา และสถานที่ สนทนากลุ่ม ส่งประเด็นสนทนากลุ่มให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มล่วงหน้าก่อนวันสนทนากลุ่ม เตรียมสถานที่สนทนากลุ่ม โดยประสานงานขอความอนุเคราะห์การจัดเตรียมสถานที่ก่อนวันสนทนากลุ่ม เตรียมวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ สมุดจดบันทึก ปากกาและซองที่ระลึก เตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม เตรียมผู้ช่วยในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้ช่วยจดบันทึก ผู้ช่วยในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ร่วมสนทนาเพื่อสร้างบรรยากาศความคุ้นเคย บันทึกเสียง ถ่ายภาพ

5.1.2.2 ขั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม เริ่มจากผู้วิจัยแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม และแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแล้วสนทนาในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างบรรยากาศความคุ้นเคย ความเป็นกันเอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม และ สรุปผลการสนทนาตามประเด็นที่กำหนดทั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยบันทึกผลการสนทนากลุ่มตามความเป็นจริงโดยทันที

5.1.2.3 ขั้นเปิดการสนทนากลุ่ม เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มตามประเด็นการสนทนากลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปประเด็นสนทนากลุ่มกล่าวขอบคุณ มอบของที่ระลึก

5.1.3 การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

5.1.3.1 ข้อมูลสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและเขียนพรรณนาความ

5.1.3.2 ข้อมูลความต้องการ พัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยเขียนพรรณนาความ

5.1.3.3 ข้อมูลด้านเนื้อหาสาระ และลักษณะของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยการเขียนพรรณนาความ

5.1.3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไป ในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยการเขียนพรรณนาความ

5.2 การสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์อาจารย์ 3 ที่สอนภาษาไทยและมีความเชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสัมภาษณ์อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สอนภาษาไทยและมีความเชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกการเขียนวิชาภาษาไทย แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ในเรื่องเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความต้องการแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านของรูปแบบ เนื้อหา ความเหมาะสม

5.2.1 การสร้างแบบสัมภาษณ์

5.2.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

5.2.1.2 ประมวลความรู้ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีแนวคิด หลักการ วิธีการ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยมากำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ ขอบเขตเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์

5.2.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขอบเขตของเนื้อหา เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง = 0.87

5.2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

5.2.2.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์

5.2.2.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับอาจารย์บุญช่วย นุชอุดม อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สอนวิชาภาษาไทย ที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึก โดยมีขั้นตอนการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

1. ประสานงานเพื่อขออนุญาตหมาย วัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์
2. เตรียมแบบสัมภาษณ์ส่งให้ล่วงหน้าก่อนวันนัดหมาย
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่

แท็บเล็ต เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ สมุดจดบันทึก

4. เตรียมบุคลากรเพื่อช่วยเหลือในการบันทึกการสัมภาษณ์

ข. ขั้นตอนการสัมภาษณ์

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและแจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามประเด็นในแบบสัมภาษณ์
3. ผู้วิจัยบันทึกผลการสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงโดยทันที

ค. ขั้นปิดการสัมภาษณ์

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นการสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปประเด็นการสัมภาษณ์ กล่าวขอบคุณ

5.2.3 การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

5.2.3.1 ข้อมูลสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและเขียนพรรณนาความ

5.2.3.2 ข้อมูลความต้องการ แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยเขียนพรรณนาความ

ตารางที่ 5 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานรวมถึงแนวคิด ทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	ศึกษาเอกสาร	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
2. เพื่อศึกษารูปแบบและแนว ทางการสร้างแบบฝึกการ เขียนเชิงสร้างสรรค์	ศึกษาเอกสาร	เอกสารงาน ตำรา งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับรูปแบบแนวทางการ สร้างแบบฝึกการเขียนเชิง สร้างสรรค์	วิเคราะห์เนื้อหา
3. เพื่อศึกษาเนื้อหาของการ เขียนเชิงสร้างสรรค์จากหลัก สูตรของโรงเรียน ศรีธาสสมุทร	ศึกษาเอกสาร	หลักสูตรของโรงเรียนศรีธธา สมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม	
4. ศึกษาความต้องการของผู้ เรียนที่เกี่ยวกับแบบฝึกใน ด้านของรูปแบบเนื้อหา ความ ยากง่าย	สอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมศิลป์-คำนวณโรงเรียน ศรีธธาสมุทรจำนวน 78 คน	แบบสอบถาม / วิเคราะห์เนื้อหา
5. ศึกษาความคิดเห็นจากครู อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยด้วย การสัมภาษณ์และการสนทนา กลุ่ม	การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม	อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้สอนวิชา ภาษาไทยซึ่งมีความเชี่ยวชาญใน การสร้างแบบฝึก อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิชาภาษา ไทยของจังหวัดสมุทรสงคราม หัวหน้าหมวดอาจารย์ผู้สอนวิชา ภาษาไทยโรงเรียนศรีธธาสมุทร ผู้บริหาร และศึกษานิเทศน์ รวม 11 ท่าน	แบบสัมภาษณ์อย่างมี โครงสร้าง / ประเด็น การสนทนากลุ่ม / วิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (development) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก

วัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการ

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 สอนเรื่องความคิด

สร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 สอนเรื่องการสร้างคำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สอนเรื่องการสร้างประโยค แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 สอนเรื่องการเขียนข้อความและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 สอนเรื่องการเขียนความเรียง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนศรีธาสมุทร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารที่ศึกษาในด้านจุดประสงค์ และเนื้อหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อนำไปเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอน

1.3 สร้างแผนการสอนเป็นรายคาบ โดยใช้เวลาสอนแผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาสอนครั้งละ 1 คาบรวม 5 ครั้ง โดยมีส่วนประกอบของแผนการสอนดังนี้คือ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาที่ใช้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการประเมินผล

1.4 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : I O C) ได้ค่า ดัชนีความสอดคล้อง = 0.93

1.5 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนใช้สอนจริง

2. การสร้างแบบทดสอบ

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยสร้างแบบทดสอบ 4 ชุด เป็นแบบเขียนตอบโดยแบบทดสอบชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดการสร้างคำ จำนวน 3 ข้อ แบบทดสอบชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดการสร้างประโยค จำนวน 3 ข้อ แบบทดสอบชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดการเขียนข้อความ จำนวน 3 ข้อ และแบบทดสอบชุดที่ 4 เป็นแบบวัดการเขียนความเรียง จำนวน 3 ข้อ โดยพัฒนาจากแบบทดสอบในงานวิจัยของพิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์ (2542) และพรทิพย์ ประการแก้ว (2543)

2.2 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3. สร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 4 ชุด มีขั้นตอนดังนี้

3.1 วางแผนพัฒนาแบบฝึกการเขียน โดยกำหนดจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงาน

3.2 วางเค้าโครงเรื่องของเนื้อหาวิชา โดยจัดลำดับก่อนหลัง จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน กิจกรรมของเนื้อหา

3.3 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้ คำชี้แจง ใ้ความรู้ กิจกรรม แบบฝึกหัด นำแบบฝึกที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านโครงสร้าง และด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบฝึกเสริมทักษะ หลังจากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อไปหาค่าตรงนี้

ความสอดคล้อง (index of objective congruence : IOC) จากนั้นนำแบบฝึกที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นรายบุคคล (individual tryout) โดยนำมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนศรีธาดาสมุทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงครามที่มีระดับความสามารถในการเขียนแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน แล้วนำมาคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกไปคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 60/60 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกกลุ่มย่อย (small group tryout) โดยนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 3.3.1 มาใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนศรีธาดาสมุทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีระดับความสามารถในการเขียนแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน แล้วนำมาคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกไปคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 70/70 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังขั้นตอนที่แสดงในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ตารางที่ 6 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ฉบับร่าง	พัฒนาแบบฝึกการเขียนประกอบด้วยคำชี้แจงวัตถุประสงค์ ใ้ความรู้กิจกรรมฝึกทักษะแบบฝึกหัด	แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	ประเมินโครงร่างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน	ประเมินแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
3. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	ทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล(individual tryout) แล้วปรับปรุงแก้ไข ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก (small group tryout) แล้วปรับปรุงแก้ไข	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธรรมาศ จำนวน 3 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธรรมาศ จำนวน 9 คน	แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงร้อยแก้วสร้างสรรค์วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย(\bar{x}) ของค่า E_1 / E_2

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) การทดลองใช้แบบฝึก

วัตถุประสงค์ เพื่อทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีธรรมาศ อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งนี้เพื่อพิจารณาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกดังกล่าว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Designs แบบ One group pretest posttest design (Truckman.1999 : 160)

Pretest	Treatment	Posttest
T1	X	T2

เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบความสามารถเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

X หมายถึงการใช้แบบฝึก

T2 หมายถึงการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการ การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรถึงผู้อำนวยการโรงเรียนศรีทธาสุมทร อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 / 5 โรงเรียนศรีทธาสุมทร อ.เมือง จ. สมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ - คำนวน ที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการทดสอบก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีทธาสุมทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่เรียนโปแกรมศิลป์ - คำนวน และเรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 / 5 โรงเรียนศรีทธาสุมทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ - คำนวน ที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการทดสอบหลังเรียน

5. ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2540 : 101-102)

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสรุปได้ดังตารางที่ 7 หน้า 46

ตารางที่ 7 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	1. ทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ 2. ใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ 3. ทดสอบหลังการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โปรแกรมศิลป์ - จำนวนที่เรียนวิชาการเขียนการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 คน	แบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (development) การประเมินผลและการปรับปรุงแบบฝึก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีธรรมาศ อําเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ - จำนวนที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อประเมินความคิดเห็นของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีธรรมาศ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ - จำนวน ที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้สมบูรณ์

วิธีดำเนินการ

1. ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีธรรมาศ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ - จำนวนที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยแบบทดสอบการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ 4 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ ได้แก่

แบบทดสอบที่ 1 ริเริ่มเพิ่มคำ (การสร้างคำ)

แบบทดสอบที่ 2 เพื่อทำประโยค (การสร้างประโยค)

แบบทดสอบที่ 3 เปิดโลกาวลี (การเขียนข้อความ)

แบบทดสอบที่ 4 เล่นวจีความเรียง (การเขียนความเรียง)

โดยการให้คะแนนจากความสามารถในการคิดริเริ่ม คิดคล่องแคล่ว คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออ เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ตามรายละเอียดการให้คะแนนดังนี้

1. ความคิดคล่อง ให้พิจารณาจากคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไขของคำถาม โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนนตามปริมาณคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน

2. ความคิดยืดหยุ่น ให้พิจารณาจากคำตอบซึ่งไม่อยู่ในทิศทางเดียวกันหรือคำตอบอยู่ในประเภทที่แตกต่างกันโดยให้คะแนนคำตอบเป็นกลุ่มหรือประเภทละ 1 คะแนน

3. ความคิดริเริ่ม ให้พิจารณาจากสัดส่วนของความถี่ของคำตอบของนักเรียนทั้งหมดตามวิธีการของ Cropley คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมาก ๆ ก็ให้คะแนนน้อย หรือไม่ให้เลย ถ้าไม่ตอบซ้ำกับคนอื่นก็จะได้คะแนนมากขึ้น โดยยึดหลักดังนี้

คำตอบซ้ำ	มากกว่า 12%	ให้	0	คะแนน
คำตอบซ้ำ	6 - 11%	ให้	1	คะแนน
คำตอบซ้ำ	3 - 5%	ให้	2	คะแนน
คำตอบซ้ำ	2 %	ให้	3	คะแนน
คำตอบซ้ำ	1 %	ให้	4	คะแนน

คะแนนความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากผลบวกของคะแนนความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ในแต่ละกิจกรรมมารวมกัน เป็นผลบวกของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้จะนำมารวบรวมให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์สำหรับแบบทดสอบความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ในหน่วยการสร้างคำและการสร้างประโยค

4. คะแนนความคิดละเอียดลออ ให้พิจารณาจากความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความยาวพอที่จะให้เรื่องได้ใจความสมบูรณ์ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้จะตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในหน่วยการเขียนข้อความและการเขียนความเรียง โดยให้ผู้ตรวจ 3 คน อ่านการเขียนข้อความและการเขียนความเรียงและให้คะแนนตามอัตราส่วน ดังนี้

1. คะแนนความคิดริเริ่ม (การแสดงออก)	5	ส่วน
2. คะแนนความคิดละเอียดลออ แบ่งเป็นส่วนย่อย ดังนี้		
การเชื่อมโยงความคิด	1	ส่วน
การเสนอเรื่อง	1	ส่วน
การใช้ภาษา	1	ส่วน
เนื้อหาสาระ	2	ส่วน

รายละเอียดของการให้คะแนนความคิดละเอียดละออ

1. ความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) หมายถึงการเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ หรือคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด ความเข้าใจอย่างเสรี
2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึงการจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงกัน ได้ใจความ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. การเสนอเรื่อง หมายถึงการจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจและกำหนดเรื่องที่สอดคล้องกันกับการเสนอเนื้อเรื่อง
4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนภาษาที่ให้ความชัดเจน แจ่มแจ้ง ถูกต้องตามกาลเทศะ เหตุการณ์ในเนื้อเรื่องได้ใจความตรงกับความหมาย ที่ต้องการจะพูด สำนวนโวหารสุภาพ
5. เนื้อหา สาระ หมายถึง การเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ทั่วไป ที่เป็นไปตามเนื้อความจริงและมีเหตุผลสมกับภาพ ได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่อง พอสมควรกันกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ

การกำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบในการให้คะแนนมีดังนี้

ความคิดริเริ่ม (5คะแนน)	การเชื่อมโยงความคิด (1คะแนน) การเสนอเรื่อง (1คะแนน) การใช้ภาษา (1คะแนน)	เนื้อหาสาระ (2คะแนน)
ดีมาก มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน	ดีมาก มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน	ดีมาก มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ดี มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน	ดี มีค่าเท่ากับ 0.8 คะแนน	ดี มีค่าเท่ากับ 1.6 คะแนน
พอใช้ มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน	พอใช้ มีค่าเท่ากับ 0.6 คะแนน	พอใช้ มีค่าเท่ากับ 1.2 คะแนน
เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน	เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.4 คะแนน	เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.8 คะแนน
ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน	ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.2 คะแนน	ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.4 คะแนน

ตัวอย่างการตรวจให้คะแนนการเขียนข้อความและการเขียนความเรียง

ผู้ตรวจ	ความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) (5 คะแนน)	ความคิดละเอียดลออ				รวม คะแนน (10)
		การเชื่อมโยง ความคิด (1 คะแนน)	การเสนอเนื้อ เรื่อง (1 คะแนน)	การใช้ ภาษา (1 คะแนน)	เนื้อหา สาระ (2 คะแนน)	
ผู้ตรวจคนที่ 1						
ผู้ตรวจคนที่ 2						
ผู้ตรวจคนที่ 3						
รวมคะแนนเฉลี่ย						

การคิดคะแนน

ในการคิดคะแนนในแต่ละคนนั้น จะต้องนำค่าที่ได้ในแต่ละส่วนมาบวกกัน หลังจากนั้นนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากผู้ตรวจทั้งหมดมารวมกันแล้วมาหาค่าเฉลี่ยของนักเรียนคนนั้น ๆ

นำแบบทดสอบวัดแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจ ดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องรายชื่อของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 แสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

นำแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนศรีธาสมุทร จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น แต่ละฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 เท่ากับ .73 ฉบับที่ 2 เท่ากับ .71 ฉบับที่ 3 เท่ากับ .79 ฉบับที่ 4 เท่ากับ .71

2. ศึกษาความคิดเห็นหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีธาสมุทร อำเภอเมือง ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม โปรแกรมศิลป์ – จำนวนที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป ของนักเรียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพศ อายุ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในด้านของรูปแบบเนื้อหา เป็นคำถามแบบปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ

2.1 การสร้างแบบสอบถามการสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร

งานวิจัย

2.1.2 ประมวลความรู้ที่ได้จากการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการสร้างแบบสอบถาม นำมากำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม

2.1.3 สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตเนื้อหา

2.1.4 เสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : IOC) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ เกณฑ์การพิจารณา คือ

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นใช้ได้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้หรือไม่

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นใช้ไม่ได้

การหาค่า IOC ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum \odot}{N}$$

IOC คือค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม

$\sum \odot$ คือผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4 /5 โรงเรียนศรีทศาสมุทร อ.เมือง จ. สมุทรสงคราม ที่เรียนโปรแกรมศิลป์-คำนวณ

2.3 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกโดยการทดสอบ t-test dependent ดังตารางในภาคผนวก ฉ หน้า 167

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล เนื่องจากเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จึงใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอโดยเขียนพรรณนาความ

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้นำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์

สรุปรายละเอียดได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาและประเมินผลแบบฝึก

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โปรแกรมศิลป์ - คำนวณที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์	การประเมินผลการเรียนรู้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 / 5 โปรแกรมศิลป์ - คำนวณที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์	แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t -test
2. เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมศิลป์ - คำนวณที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ต่อแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์	การประเมิน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โปรแกรมศิลป์ - คำนวณที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์	แบบสอบถามความคิดเห็นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอโดยเขียนพรรณนาความ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึก ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้แบบฝึก ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงแบบฝึก มีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ดังจะกล่าวไปตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึก

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธี 5 วิธี คือ 1) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษารูปแบบและแนวทางการสร้างแบบฝึก 3) ศึกษาเนื้อหาวิชาจากหลักสูตรสถานศึกษา 4) ศึกษาความต้องการของผู้เรียนด้วยแบบสอบถาม 5) ศึกษาความคิดเห็นด้วยการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544พบว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่ง 1 ใน 9 คุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก พบว่า แบบฝึกช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว เกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แบบฝึกมีส่วนช่วยลดความแตกต่าง ระหว่างบุคคลช่วยให้ครูเข้าใจผู้เรียนว่าควรเสริมและเพิ่มเติมอะไรสิ่งใดที่ควรปรับปรุง แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการนำไปหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล (individual tryout) ซึ่งมีวิธีดำเนินการ 5 ขั้นตอนดังนี้ (1) ทดสอบก่อนเรียน (2) เรียนจากแบบฝึกจนจบ (3) ทำแบบฝึกไปพร้อมกันในขณะที่เรียน (4) ตรวจให้คะแนนแบบฝึก

(5) นำผลที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการหาประสิทธิภาพกับนักเรียนรายบุคคล ส่วนใหญ่มักตั้งเกณฑ์การหาประสิทธิภาพไว้ที่ระดับ $E_1 / E_2 = 60 / 60$ และต้องนำไปแก้ไขปรับปรุง ขั้นตอนที่ 2 ทดลองกับ นักเรียนกลุ่มย่อย (small group tryout) ซึ่งใช้กับนักเรียน 9-10 คน ที่ไม่ใช่ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนบทเรียนจากแบบฝึกมาก่อน ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 แต่ใช้เกณฑ์ การประเมินประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (small group tryout) ผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพไว้ที่ระดับ $E_1 / E_2 = 70 / 70$ จากนั้นนำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและการทำแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่อง เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป ขั้นตอนที่ 3 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม (Field tryout) หลังจากได้แก้ไขส่วนที่บกพร่องแล้วจึงดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเหมือนขั้นตอนที่ 1 และกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ระดับ $E_1 / E_2 = 80 / 80$ แต่ทั้งนี้เนื้อหาวิชาด้านทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ในระดับ $E_1 / E_2 = 75 / 75$ ก็ได้ ผลการศึกษาโดยรวม พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ผลการศึกษารูปแบบและแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า แบบฝึกที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ต้องเป็นแบบฝึกที่มีรูปภาพและมีเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีจำนวนข้อของแบบฝึกไม่มากนักในหนึ่งชุดเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เครียด มีความสุขในการเรียนและประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

3.ผลของการศึกษาเนื้อหาวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์จาก หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีธนาสมุทร พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนศรีธนาสมุทรได้กำหนดให้มีรายวิชา ๓๔๒ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ในหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาข้อที่ 3 คือ มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน ของสถานศึกษาข้อที่ 5 คือ ผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความคิดอย่างเสรี และเชิงสร้างสรรค์ วิชานี้ส่งเสริมให้มีการนำเรื่องราวในท้องถิ่นมาแทรกเป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนอีกด้วย

4.ผลการสอบถาม ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยกับนักเรียนโรงเรียนศรีธนาสมุทรจำนวน 43 คน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพและข้อมูลทั่วไป 2) ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบและกิจกรรมในแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่เรียนในโปรแกรมวิชา ศิลป์-คำนวณ โรงเรียนศรีธนาสมุทร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเรียนพิเศษวิชาภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ

ตารางที่ 9 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	18	41.87
หญิง	25	58.13
รวม	43	100.00
2. อายุ		
15 ปี	31	72.09
16 ปี	12	27.91
รวม	43	100.00
3. ประสบการณ์ในการเรียนพิเศษวิชาภาษาไทย		
เคยเรียน	1	2.33
ไม่เคยเรียน	42	97.67
รวม	43	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.13 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 15 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 72.09 ที่เหลืออายุ 16 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.91 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยเรียนพิเศษวิชาภาษาไทยมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 97.67 และเคยเรียนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33

จากการตอบแบบสอบถามในด้านของรูปแบบพบว่า นักเรียนจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 มีความเห็นว่า แบบฝึกควรมีภาพประกอบตรงกับเนื้อเรื่อง นักเรียนจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 มีความเห็นว่าเนื้อเรื่องที่น่าสนใจสร้างแบบฝึกนั้นไม่ควรยาวเกินไป นักเรียนจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 69.76 มีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ควรมีความง่ายต่อการเข้าใจ การทำงาน/กิจกรรมเกี่ยวกับแบบฝึก นักเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 มีความเห็นว่าควรทำงานเดี่ยว เพราะสามารถทำงานได้ตามความคิดของนักเรียนอย่างเต็มที่ ไม่ต้องเกี่ยงกันทำ สะดวกในการทำงาน ทำงานได้เร็ว นักเรียนจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88 มีความเห็นว่าควรทำงานเป็นคู่ เพราะจะได้ช่วยกันทำงานได้ งานจะออกมาสมบูรณ์ ไม่วุ่นวายแบ่งงานกันทำง่ายขึ้น นักเรียนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 39.53 เห็นว่าควรทำงานเป็นกลุ่มโดย นักเรียนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 เห็นว่าควรทำงานเป็นกลุ่มขนาด 4-7 คนและนักเรียนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.27 เห็นว่าควรทำงานเป็นกลุ่มย่อย 2-3 คน ในด้านเนื้อหาของแบบฝึกนักเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 มีความเห็นว่าแบบฝึกควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน นักเรียนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 มีความ

เห็นว่าควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับเพลง นักเรียนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.27 ระบุว่าควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับ เป็นข่าวตื่นเต้น อาชญากรรม กีฬา บันเทิง สารคดี ระบุว่าเป็นสารคดีสัตว์โลก เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 51.16 ต้องการให้แบบฝึกหัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องตื่นเต้น นักเรียนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.27 ต้องการให้นำเนื้อหาจากนิตยสารที่ตนสนใจเช่น fashion, I-spy, T V พูล และ นักเรียนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 ต้องการให้แบบฝึกหัดแทรกภาพการ์ตูนเพื่อให้ไม่เครียดอีกทั้งน่าสนใจ

5.ผลการสนทนากลุ่ม พบว่า จากความต้องการและขอข่ายเนื้อหาในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย อาจารย์ ระดับ 8 วิชาภาษาไทย คีษานีเทศก์ผู้มีความชำนาญในวิชาภาษาไทย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพ ข้อมูลทั่วไป 2) ความต้องการเกี่ยวกับขอข่ายเนื้อหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยมีผลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 1 ท่าน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย 3 ท่าน อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สอนวิชาภาษาไทย 6 ท่าน และคีษานีเทศก์ผู้ชำนาญใน วิชาภาษาไทย 1 ท่าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ดังตารางที่ 10 หน้า 55

จากตารางที่ 10 พบว่า ส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเป็นเพศหญิงจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73ระดับการศึกษาพบว่าผู้เข้าร่วมสนทนา กลุ่มส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และจบการศึกษาระดับ ปริญญาโทจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้ เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทยจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 ครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.27 ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปีขึ้นไปจำนวน 6 คนคิดเป็น ร้อยละ 54.55 มีประสบการณ์ในการทำงาน 21- 30 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 ต่ำกว่า 10ปี และ 11-20 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

จากประเด็นสนทนากลุ่มพบว่า การสร้างสื่อประเภทแบบฝึกเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์นั้น เป็นสิ่งที่สถานศึกษาต้องการและเห็นว่ามีความจำเป็น แบบฝึกที่สร้างต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษาและเหมาะกับวัยของผู้เรียน แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่จะนำมาใช้ในสถานศึกษา ควรมีวิธีการสอนโดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญและมีการวัดผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ขอข่าย เนื้อหา ของแบบฝึกควรมีการนำรูปภาพจาก อินเทอร์เน็ต การ์ตูนจากคอมพิวเตอร์ ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ เช่น คดีฆาตกรรมนายห้างทอง การประชุมของ รัฐบาล จากข่าวกีฬาเช่นการแข่งขันของนักเทนนิสไทยหรือเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ๆ เช่น แพทย์หญิงพรทิพย์ โรจน สุนันท์ นายกทักษิณ ชินวัตร เป็นต้น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีดังนี้ ควรเลือกภาพสัตว์ที่มีความน่าสนใจเหมาะกับสม

วัยของเด็กมัธยม ควรเป็นภาพที่ชัดเจนเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ควรนำภาพที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
ในแบบฝึก เช่นภาพของดอนหอยหลอด ค่ายบางกุ่ม วิถีชีวิตชาวสวนมะพร้าว

ตารางที่ 10 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้สนทนากลุ่ม

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	36.36
หญิง	7	63.64
รวม	11	100.00
อายุ		
30-40 ปี	2	18.18
41-50 ปี	1	9.09
50 ปีขึ้นไป	8	72.73
รวม	11	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	9	81.82
ปริญญาโท	2	18.18
รวม	11	100.00
ตำแหน่งการทำงาน		
ผู้บริหาร	1	9.09
ครูผู้สอน	3	27.27
อาจารย์ 3 ระดับ 8	6	54.55
ศึกษานิเทศก์(ข้าราชการบำนาญ)	1	9.09
รวม	11	100.00
ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนวิชาภาษาไทย		
ต่ำกว่า 10 ปี	1	9.09
11 - 20 ปี	1	9.09
21 - 30 ปี	3	27.27
31 ปีขึ้นไป	6	54.55
รวม	11	100.00

6.ผลการสัมภาษณ์ จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของอาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึก
การเขียนวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ได้ผลสรุป ดังนี้

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหญิง อายุ 59 ปี ตำแหน่ง อาจารย์ 3ระดับ 8 โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คอนวาส มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย 30 ปี มีความเชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกการเขียนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนทั่วไป การคิดวิเคราะห์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์นั้น ควรเป็นแบบฝึกที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดได้อย่างเสรี โดยไม่มีข้อบังคับที่ปิดกั้นความคิดของผู้เรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แนวการสอนโดยการทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอื่นทั้งในชีวิตประจำวันจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือทางอินเทอร์เน็ตตามบูรณาการในการเขียน

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเป็นแบบฝึกในรูปแบบที่ให้นักเรียนได้เขียนแสดงความคิดอย่างอิสระ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แนวการสอนโดยการทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอื่นทั้งในชีวิตประจำวันจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือทางอินเทอร์เน็ตตามบูรณาการในการเขียน

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเป็นแบบฝึกในรูปแบบที่ให้นักเรียนได้เขียนแสดงความคิด

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมน่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและท้องถิ่น เช่น พานักเรียนไปสถานที่ที่สำคัญ ๆ ของจังหวัด สื่อการเรียนการสอนควรจะเป็นสื่อของจริงจึงจะเหมาะกับเด็กวัยนี้

การวัดและการประเมินผลควรวัดและประเมินผลงานตามสภาพจริง วัดผลตามเกณฑ์ที่เหมาะสมหรือเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ ได้แก่ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผลงานจะออกมา สร้างสรรค์มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับสื่อ และความสามารถในการใช้จิตวิทยาของผู้สอนที่จะดึงเอาความศักยภาพความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้แสดงออกมาในวิธีการเขียน (บุญช่วย นุชอุดม 2546)

ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกและการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 แบบฝึก ได้แก่ แบบฝึกที่ 1 ชื่อ ริเริ่มเพิ่มคำ (การสร้างคำ) แบบฝึกที่ 2 ชื่อสร้างสรรค์ประโยค (การสร้างประโยค) แบบฝึกที่ 3 ชื่อ เปิดโลกวลี (การเขียนข้อความ) แบบฝึกที่ 4 ชื่อ เล่นวจีความเรียง (การเขียนความเรียง)

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (individual try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีรัตนราษฎร์ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน รวม 3 คน เพื่อดูความเหมาะสมของภาษา ตลอดจนความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรม ได้ค่าประสิทธิภาพ 74.6/78.4 ในขณะที่นักเรียนใช้แบบฝึกในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกในแต่ละขั้นตอนได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ แต่สาเหตุที่นักเรียนทำได้ไม่ดีนักเนื่องมาจากจำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละตอนมีจำนวนมากเกินไป

ผลของการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกครั้งที่ 1 เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (individual try out) ผู้วิจัยได้นำผลมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงแก้ไข วลีในคำสั่งที่ว่า เขียนไม่ให้ซ้ำแบบใคร แก้ไขเป็น เขียนให้แปลกใหม่ น่าสนใจ เป็นต้น อีกทั้งภาพและขนาดตัวอักษร รวมถึงเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกแต่ละชุดให้มากขึ้นโดยปรับจำนวนข้อของแบบฝึก การเขียนเรียงความให้เหลือเพียง 1 เรื่องเพื่อให้นักเรียนทำเสร็จทันเวลา

ผลของการหาประสิทธิภาพ E_1 / E_2 กับนักเรียนกลุ่มย่อย (small group try out) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบ (small group try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีรัตนราษฎร์ที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คนรวม 9 คน โดยแบบฝึกมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.54 / 78.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 จากการสังเกตในการทดลองใช้แบบฝึกในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำความเข้าใจและปฏิบัติตามกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกได้เป็นอย่างดี

การปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นกลุ่มประชากร สิ่งที่ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ (1) คำอธิบายการทำแบบฝึก (2) เนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ในแบบฝึก (3) รูปภาพที่มาจากอินเทอร์เน็ตต้องความเหมาะสมกับเพศและวัยของผู้เรียน

ผลการทดลองใช้แบบฝึก

จากการปรับปรุงแบบฝึกในขั้นตอนที่สองตามคำแนะนำและเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /5 โรงเรียนศรีรัตนราษฎร์ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยทดลองใช้ใน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2546 จนถึงวันที่ 11 ธันวาคม 2546 รวมเวลาดำเนินการทั้งหมด 12 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งนี้รวมเวลาที่ใช้ทดสอบก่อน - หลังเรียน เวลาระบุไว้ในแผนการสอน (สัปดาห์ละ 2 วันวันละ 1 คาบ) และการสอบถามความคิดเห็นหลังเรียน ซึ่งในการดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทำแบบฝึกและแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกที่นักเรียนทำได้ทั้ง 4 แบบฝึกมาหาค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (field try out) กับนักเรียนจำนวน 30 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 80/80.2 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และยอมรับสมมติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนคือ (1) การประเมิน ผลหลังการใช้แบบฝึกและประเมินความคิดเห็นของนักเรียน (2) การปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกให้มีความสมบูรณ์

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้แบบฝึก

วัน / เดือน / ปี	แผนการสอนที่	แบบฝึกที่	เรื่อง
4 พฤศจิกายน 2546			ทดสอบก่อนเรียน (pretest)
6 พฤศจิกายน 2546	1		ความคิดสร้างสรรค์
11 พฤศจิกายน 2546	1		ความคิดสร้างสรรค์
13 พฤศจิกายน 2546	2	1	ริเริ่มเพิ่มคำ
18 พฤศจิกายน 2546	3	2	สร้างสรรค์ประโยค
20 พฤศจิกายน 2546	3	2	สร้างสรรค์ประโยค
25 พฤศจิกายน 2546	4	3	เปิดโลกวลี
27 พฤศจิกายน 2546	4	3	เปิดโลกวลี
2 ธันวาคม 2546	5	4	เล่นวลีความเรียง
4 ธันวาคม 2546	5	4	เล่นวลีความเรียง
9 ธันวาคม 2546			ทดสอบหลังเรียน
11 ธันวาคม 2546			สอบถามความคิดเห็น

จากการนำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนพบว่า ในการสอนเรื่องที่ 1 เรื่องความคิดสร้างสรรค์ นั้นนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม และการทำกิจกรรมในใบงานระหว่างเรียนเป็นอย่างดี จากการพูดคุยกับนักเรียนหลังจากเรียนเรื่องนี้แล้ว พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนเห็นว่าเรื่องของความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ไม่ยากและอยากเรียนในครั้งต่อไป การสอนเรื่องการสร้างคำในแบบฝึกที่ 1 ชื่อริเริ่มเพิ่มคำ พบว่า นักเรียนสนใจและให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม สนุกสนานในการทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำแบบฝึก สอบถามนักเรียนหลังจากเรียนเรื่องนี้แล้วพบว่า นักเรียนมีความสุขที่ได้คิดคำใหม่ ๆ จากอักษรที่กำหนดให้ และชอบที่ในการเรียนเรื่องนี้ไม่ว่าจะคิดอะไรออกมาได้ก็ไม่ผิด ชอบและสนุกกับการเล่นสร้างคำ การสอนเรื่องการสร้างประโยคในแบบฝึกที่ 2 ชื่อ สร้างสรรค์ประโยค พบว่า นักเรียนยังคงให้ความร่วมมือในการตอบคำถามดีแต่นักเรียนไม่ยอมเข้ากลุ่มขอทำงานเดี่ยวเนื่องจากต้องการสมาธิในการคิดประโยค การสอนเรื่องการเขียนข้อความในแบบฝึกที่ 3 ชื่อ เปิดโลกวลีพบว่านักเรียนไม่ค่อยตอบคำถามและขอทำงานเป็นคู่เพราะต้องการปรึกษากับเพื่อน การสอนเรื่องการเขียนความเรียงในแบบฝึกที่ 4 ชื่อเล่นวลีความเรียง นักเรียนให้ความร่วมมือในการออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนเป็นอย่างดี และชอบที่จะช่วยกันแต่งเนื้อเรื่องต่างๆ จากภาพที่ครูกำหนดให้ การกิจกรรมในครั้งนี้นักเรียนทำชอบกิจกรรมเป็นกลุ่ม

ผลการประเมินความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปรากฏผลดังตารางที่ 12

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

แบบฝึก	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
ริเริ่มเพิ่มคำ	16	13.67	1.63	85
สร้างสรรค์ประโยค	32	24.5	3.59	77
เปิดโลกวลี	30	24.15	1.91	81
เล่นวลีความเรียง	30	23.79	1.89	79

จากตารางที่ 12 คะแนนที่ได้จากการประเมินแบบฝึกทั้ง 4 ชุดมีดังนี้ แบบฝึกชุดริเริ่มเพิ่มคำ นักเรียนทำแบบฝึกได้คะแนนร้อยละ 85 ซึ่งสูงสุด รองลงมาคือ แบบฝึกชุดเปิดโลกวลี นักเรียนทำแบบฝึกได้คะแนนร้อยละ 81 แบบฝึกชุดเล่นวลีความเรียง นักเรียนทำแบบฝึกได้คะแนนร้อยละ 79 แบบฝึกชุดสร้างสรรค์ประโยค นักเรียนทำแบบฝึกได้คะแนน ร้อยละ 77 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เกี่ยวกับการสร้างคำมากที่สุด รองลงมาคือการสร้างข้อความ การเขียนความเรียงและการแต่งประโยคตามลำดับ

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกมาเปรียบเทียบโดยใช้ค่าที (t-test dependent) ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึก

คะแนนการทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	\bar{d}	S.D.	T	df	Sig. (2-tailed)
หลังเรียน	30	96	76.9833	6.01544	-43.0767	7.86506	-29.999	29	.000
ก่อนเรียน	30	96	33.9067	8.66921					

จากตารางที่ 13 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึก ($\bar{x} = 76.98$, S.D. = 7.87) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึก

การประเมินความคิดเห็นของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามหลังเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนศรีนครราชสีมา จำนวน 30 คน หลังจากรียนโดยใช้แบบฝึก มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามความคิดเห็นนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกจากนักเรียน 30 คน พบว่า เป็นนักเรียน ชาย 8 คนอายุ 15 ปี 5 อายุ 16 ปี 3 คนเป็นนักเรียนหญิง 22 คนอายุ 15 ปีทั้งหมด 15 คน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบและมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพราะชอบที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ เช่น ดารา นักร้อง กีฬา สัตว์เลี้ยง สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และภาพยนตร์ที่นักเรียนสนใจ

นอกจากนี้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างมากจากการเรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เนื่องจากมีการนำเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่นสมุทรสงครามมาสอดแทรกในแบบฝึก ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น จากการสนทนาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียนซึ่งความรู้เหล่านี้สามารถนำไปบูรณาการใช้ในวิชาสังคมศึกษาได้

สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น นักเรียนต้องการให้มีการจัดการศึกษานอกสถานที่ในวิชานี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) การวิจัย เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึก (2) การพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก (3) การวิจัย (Research) เป็นการทดลองใช้แบบฝึก (4) การพัฒนา (Development) เป็นการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้ว นำมาพัฒนาเป็นแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย จำนวน 4 แบบฝึก คือ (1) เรื่องการสร้างคำ (2) การสร้างประโยค (3) การเขียนข้อความ (4) การเขียนความเรียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีธรรมาศ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม ประเด็นการสนทนากลุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แบบวัดผลการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า สถิติร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ ในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สรุปผลได้ดังนี้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจชัดเจนรวดเร็วขึ้น แบบฝึกที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้นั้นต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา มีรูปภาพและเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัย ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ควรมีการนำรูปภาพ/เรื่องราวในท้องถิ่น หรือรูปภาพจากอินเทอร์เน็ตมาประกอบ การจัดการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวัดผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แบบฝึกประกอบด้วย ชื่อแบบฝึก คำชี้แจง จุดประสงค์ แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบหลังเรียน แบบฝึกที่สร้างขึ้นประกอบด้วยแบบฝึกจำนวน 4 ชุด คือ (1) ริเริ่มเพิ่มคำ (การสร้างคำ) (2) สร้างสรรค์ประโยค (การสร้างประโยค) (3) เปิดโลกวลี (การเขียนข้อความ) (4) เล่นวลีความเรียง (การเขียนความเรียง) จากการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบรายบุคคล (individual tryout) เพื่อดูความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบฝึก ได้ค่าประสิทธิภาพ 74.6/78.4 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 60/60 และพบว่าภาษาที่ใช้ในแบบฝึกบางคำต้องแก้ไข เช่น วลีในคำสั่งที่ว่า เขียนไม่ให้อ่านแบบใคร แก้เป็น เขียนให้แปลกใหม่ น่าสนใจ เป็นต้น และค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อย (small group tryout) โดยแบบฝึกมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.54/78.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 70/70 ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (field tryout) มีค่าประสิทธิภาพ 80.00/80.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

3. ผลการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนคัทธาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 30 คน โดยทดลองใช้แบบฝึกเป็นเวลา 11 คาบ คาบละ 50 นาที ตามกิจกรรมในใบงาน ทั้งกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่มย่อย โดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีความสนใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม มีความพึงพอใจและสนุกสนานในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก

4. ผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังใช้แบบฝึกนักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก นักเรียนมีความชื่นชอบแบบฝึกเนื่องจากมีการนำเรื่องราวอยู่ที่ในความสนใจของของนักเรียนและเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่นสมุทรสงครามมาสอดแทรก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย การสัมภาษณ์ การสอบถาม และการจัดสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย พบว่า ครูผู้สอนและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเนื่องจากแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจชัดเจนรวดเร็วขึ้น และต้องการให้แบบฝึกประกอบด้วย ชื่อแบบฝึก คำชี้แจง จุดประสงค์ กิจกรรม การเรียนการสอน แบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ วาณิชอำนวย (2545:

100) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของแบบฝึกประกอบด้วย คำอธิบายในการใช้แบบฝึก ชื่อแบบฝึก จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ ได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว เกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งช่วยลดความแตกต่างระหว่างบุคคลช่วยให้ครูเข้าใจผู้เรียนว่าควรเสริมและเพิ่มเติมอะไรสิ่งใดที่ควรปรับปรุงแบบฝึก แบบฝึกที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้ นั้นต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา มีรูปภาพและเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เช่น นำเนื้อหามาจากข่าว เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เรื่องราวในห้องถิ่น ดารา นักร้อง กีฬา และภาพยนตร์ที่นักเรียนสนใจ มีกิจกรรมหลากหลาย มีภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ควรมีการนำรูปภาพ/เรื่องราวในห้องถิ่น หรือรูปภาพจากอินเทอร์เน็ตมาประกอบ เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 15-16 ปี การนำเนื้อหาดังกล่าวมาแทรกในแบบฝึกจึงจะเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การจัดการ เรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวัดผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติพุทธ ศักราช 2542 ในมาตราที่ 22 และ 24 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการ เรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการจัดกระบวนการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรจัด ให้ตรงกับความต้องการตรงตามถนัดและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญและในมาตราที่ 24 พบว่ากระบวนการ เรียนต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้ เรียน มุ่งเน้นการฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากเรื่องใกล้ตัว ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุล ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อ การเรียนมาอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนและผู้เรียนอาจเกิดการเรียนรู้ไป พร้อม ๆ กัน จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 13-14)

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลของการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกครั้งที่ 1 เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (individual try out) ได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 60/60 คือมี ค่าประสิทธิภาพ 74.6/78.4 เนื่องจากในขั้นนี้เป็นการนำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นครั้งแรก ภาษา เนื้อหา และจำนวนข้อของกิจกรรมอาจมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544: 51) ที่ว่า ควรมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อนำปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดระหว่างการ ทดลองใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นไปปรับปรุงแก้ไข ส่วนการหาประสิทธิภาพ E_1 / E_2 กับนักเรียนกลุ่มย่อย (small group try out) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบ (small group try out) กับนักเรียนที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คนรวม 9 คน โดยแบบฝึกมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.54 / 78.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 จากการสังเกตใน

การทดลองใช้แบบฝึกในชั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกได้ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้นำผลการทดลองในชั้นตอนแรกมาปรับปรุงแก้ไขจำนวนข้อของแบบฝึก เพื่อให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับ อัจฉรา อินทร์น้อย (2540:53) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อม ระดับสติปัญญา ความสามารถ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษา ตลอดจนเนื้อหาและระยะเวลาในการทำแบบฝึก ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องหรือส่งเสริมทักษะให้ดียิ่งขึ้น

3. ผลการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (field tryout) มีค่าประสิทธิภาพ 80/80.2 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณิ ชื่นอุทัย (2546: 107) ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่าประสิทธิภาพ 82.04/80.03 และเหตุที่แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอาจเนื่องมาจากแบบฝึกนี้ได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนและกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการของผู้เรียน โดยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบและแนวทางการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื้อหาวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากหลักสูตรของโรงเรียนศรีธาสมุทร ศึกษาความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ด้วยการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์

4. ผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกซึ่งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ได้กระทำอย่างมีขั้นตอนตามหลักการสร้างแบบฝึก ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจึงสามารถยกระดับผลการเรียนรู้อัตโนมัติหลังเรียนให้สูงกว่าก่อนเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร กอบแก้ว (2543 : บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.22/83.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และสายตา ปาลี (2546 : 28) ศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือพิมพ์รายวันเป็นสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หนังสือพิมพ์รายวันเป็นสื่อการเรียนการสอน มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น

ผลการสอบถามความคิดเห็นนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึก พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบแบบฝึกทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนสนใจ เช่น ดารา นักร้อง กีฬา สัตว์เลี้ยง สถานที่สำคัญในท้องถิ่นและภาพยนตร์ที่นักเรียนสนใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิกอน (Ligon 1975 อ้างถึงในอริ พันธ์มณี 2545: 52-54) ที่ได้ศึกษาพัฒนาการของเด็กวัยเรียนในระดับมัธยมศึกษา ไว้ว่า เด็กวัยนี้ต้องการการช่วยชักจูงจินตนาการให้มีความทะเยอทะยานในทางที่ดีสำหรับชีวิตและสนใจในเรื่องของ ศิลปะ ดนตรี กีฬา ภาพยนตร์ รักสนุกสนานชอบและความบันเทิง นอกจากนี้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างมากจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เนื่องจากการนำเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่นสมุทรสงครามมาสอดแทรกในแบบฝึก สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนั้นนักเรียนต้องการให้มีการจัดการศึกษาออกสถานที่ในวิชานี้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะสองส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากข้อค้นพบของการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ดังนี้

1. จากผลจากการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนชื่นชอบและทำแบบฝึกได้คะแนนดีโดยเฉพาะแบบฝึกชุดริเริ่มเพิ่มคำ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรนำแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ กับนักเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ หรือนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ต่อไป
2. จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกช่วยทำให้ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการในการสร้างแบบฝึกไปใช้ในการสร้างแบบฝึกในทักษะต่างๆ เช่นแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงสร้างสรรค์ ทักษะการพูดเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น
3. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนแบบฝึกชุดสร้างสรรค์ประโยค มีคะแนนต่ำสุด ดังนั้นครูผู้สอนควรแนะนำชี้แจงและฝึกทักษะในการแต่งประโยคร่วมกับการใช้แบบฝึก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาสื่อและนวัตกรรมอื่น ๆ สำหรับใช้ในการเรียนรู้การเขียนร้อยแก้ว
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้เรียนตามศักยภาพ
3. ควรมีการวิจัยเรื่องการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาต่างประเทศ

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

กรมวิชาการ. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2542

_____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
สำราญราษฎร์, 2544.

กรรณิการ์ พลยุทธ. " การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์
เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร "

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

กรรณิการ์ พวงเกษม. "การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางการสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา".
กรุงเทพฯ ๓ ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้า และพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.), 2544.

กันต์ดนัย วรจิตติพล. "การพัฒนาแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542

กาญจนา คุณารักษ์. การออกแบบการเรียนการสอน .นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2539.

กานดา พุทธรักษา. รายงานการวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 3โรงเรียนพนัสศิษย์ลัย อำเภอพนสนิม จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : สำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดชลบุรี, 2541.

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย. “ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2542.

กิฟลี วรณจียี่. “ การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหรือย่อกรองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการใช้แบบฝึก
ปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,2535.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. “หลักภาษาและการใช้ภาษา.” ใบลาน 2(ธันวาคม2523 - มกราคม 2524) : 14.

จิรัฐา ชิตประสงค์. “ การหาประสิทธิภาพการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร,2538.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ฉลวย สุรสิทธิ์. ศิลปะการเขียน. กรุงเทพมหานคร :โอเดียนสโตร์,2533.

เฉลียว มะทะ. “ ผลของการใช้สิ่งพิมพ์เป็นสื่อในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.”
การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

ชนิษฐ ศรีแล. รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ จังหวัดนนทบุรี ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกการ
เขียนเชิงสร้างสรรค์. นนทบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี, 2543.

ชโลบล ทัดวิล. “ ผลการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา,
2541.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2520.

ชัชวารี จารุสวัสดิ์. "การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

ชาญนรงค์ ผลประเสริฐ. " การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาเจตคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซินเนคติกส์กับแผนการสอนตามคู่มือครู."วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศมหาวิทยาลัยศิลปากร,2535.

ชาตรี ลำราญ. สอนทำไม สอนอย่างไร:จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรให้เด็กได้คิด. กรุงเทพฯ: มูนิธิศตวรรษ-สหัสวรรษ,2545.

เขาวดี คำเลิศลักษณ์. " การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครนาราชนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี".วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

ดุสิต หังเสวก. " การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้เพลงกับบทร้อยกรองเป็นสื่อการสอน โรงเรียนวันครู 2500จังหวัดสมุทรสาคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

ถวัลย์ มาศจรัส. การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด, 2546.

—————. P D C A : นวัตกรรมเขียนแผนจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนหนังสือสำหรับครูและผู้บริหาร.กรุงเทพฯ:บริษัทสำนักพิมพ์ธารอักษรจำกัด , 2546

ธัญญลักษณ์ ปัสานนท์. " การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบฝึกพัฒนาความคิดสร้างสรรค์." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

ธิดารัก ปราบพลอ่อน. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.

นิคม ศิลาสูงเนิน. “การสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.

นิตยา สุดสวาท. “ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนและการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

ปณพร สุวรรณไตรย์. “การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539

ประชุมพร ศุภกรเจริญ. “การสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

ประชุมพร สุวรรณตรา. การเขียนแบบสร้างสรรค์. ขอนแก่น : ภาควิชาการประถมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2533.

ประภาศรี สีหอำไพ. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ปราชญา กล้าผจญ. คิดไกล ใฝ่ดี มีสุข. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง , 2545.

ปราณี สมณา. " การใช้แบบฝึกสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ตื่นวิทยาคม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

ปราณี สุรสิทธิ์. การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสาร. กรุงเทพฯ : แสงดาว , 2541.

ปราโมทย์ ชันติลาภพันธ์. " ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนภาษาไทยและทางคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ผลทาน ศรีณรงค์. " การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้เครื่องดนตรีเป็นสื่อการสอนกับวิธีสอนแบบธรรมชาติ." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

พรทิพย์ ประการแก้ว. "การใช้ซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

พรรณิ ชื่นอุทัย. "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

พรรณิ ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์, 2528.

พรสวรรค์ คำบุญ. "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2538.

พัชรา อภิชาติมานนท์."การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543

พิณเพชร บุรณภิญโญ. "การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่ายและแบบฝึกภาพการ์ตูน." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

พิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์. " การใช้กิจกรรมนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

มานัส กิจเกิด. " ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เขียนโดยใช้ภาพการ์ตูน." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

มาเรียม นิลพันธ์. "เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 464 460 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์." นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2544.

ยุพา นันทะไชย. เอกสารประกอบการสอนวิชาสื่อภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

เยาวภา ศานติธรรม. "การพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546.

ลัดดา แก้วประเสริฐชัย. “ผลการใช้แบบฝึกการคิดอเนกนัยเพื่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกวัดผลการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.

ลำดวน สุริยสุวรรณ. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542. (อัดสำเนา)

วันเนา ยูเด็น. วรรณคดีเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2530.

วรรณ เกรือเนียม. “ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

วิจิตรา ชูระคำ. “ การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

วินัย สอนดี. “การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ตามรูปแบบของวิลเลียม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วิภาฤดี วิภาวิน. “การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อผสม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

วิไลพร อ้ายสม. “ ผลของการใช้ภาพเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหศึกษา จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

สนธิ ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2528 .

สมบัติ การจนารักพงศ์. เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ธารอภัย จำกัด, 2545.

สายตา ปาลี. “ การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หนังสือพิมพ์รายวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

สายรุ้ง เฮงซอ. สมุทรสงคราม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด, 2543.

สาวิตรี ประวัตติ. "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่(พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ ฯ : อรรถพลการพิมพ์, 2540.

สิริพร กอบแก้ว. “ การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2543

สุจิริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2536.

_____ . วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช,2538

สุทิตา อุทัยคุปต์. “ ผลของการใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การเขียนแผนการสอนแนวปฏิรูปการศึกษา พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ. ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย, 2544.

สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุรจิต ชिरเวทย์. ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ สมุทรสงคราม. กรุงเทพฯ : บริษัทส.เอเชียเพรส(1989) จำกัด, 2545.

สุรางคณา เลี่ยมเพชรรัตน์. “รายงานการวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.” โครงการวิจัยเพื่อนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. “ การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.”วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

แสงระวี น้อยประเสริฐ. “ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นภาพการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.

อนงค์ ดอนโคกสูง. “ การใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

อัจฉรา ชิวพันธ์. กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช , 2535.

อัจฉรา อินทร์น้อย. "ผลของการฝึกกระดุมพลังสมองตามแนวคิดของวิลเลียม เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,2540.

อารี พันธุ์ณี. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ 1412 , 2537.

อารี รังสินธ์. ความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง , 2532.

—————. ฝึกให้คิดเป็นคิดให้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ :ใยไหม, 2545.

อารีย์ บัวคุ้มภัย. “ การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5.”วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ,2540.

อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรรค์. “ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนวิชาภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์กับแบบฝึกตามคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ ” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2538 .

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. ข้อสอบ:การสร้างและการพัฒนา. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์พันธ์, มปป.

ภาษาต่างประเทศ

Guliford , J.P .The Nature of Human Intelligence. New York : Mc Graw Hill BookCo.,1967.

Torrance , Paul E. Guiding Creative Talent. New York : Prentice – hall Inc.,1962.

Tuckman ,Bruce W. Conducting Educational Research. 5th ed. Sthed U.S..A.: Hercourt Brace & company,1999.

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยศิลปากร แบบสัมภาษณ์ สงวนลิขสิทธิ์

แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 7 ข้อ

1. ชื่อ
2. เพศ
3. อายุปี
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
5. ตำแหน่งการทำงาน
6. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนภาษาไทยปี
7. จากประสบการณ์การทำงานของท่าน ท่านเคยสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนในวิชาภาษาไทยมากน้อยเพียงใดและเรื่องใด/ประเภทใดของแบบฝึกการเขียนวิชาภาษาไทยที่ท่านถนัด.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 3 ข้อ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวการสอนใดที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีลักษณะและรูปแบบใด

.....
.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

4. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

5. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรใช้สื่ออะไรที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

.....
.....
.....

6. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรวัดและประเมินผลอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....
.....
.....

ขอบคุณที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแบบฝึก

นางอรุณวรรณ รัตนเดชกำจาย

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

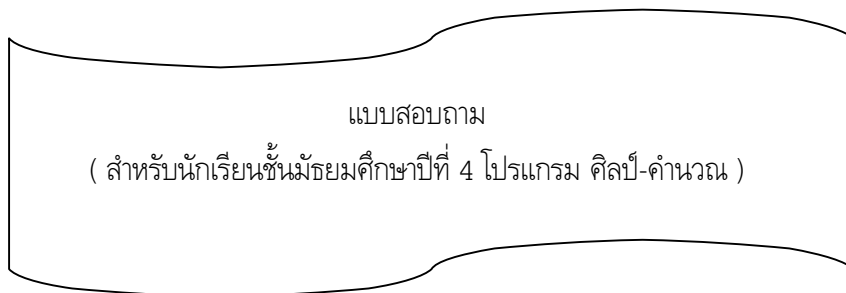
คำชี้แจง โปรดพิจารณาและให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์			
2.	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย			
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน			

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้น ม. 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามโดยแสดงความคิดเห็นและความต้องการตามความเป็นจริง แบบสอบถาม มี 3 ตอน คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบและกิจกรรมในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ อีกจำนวน 1 ข้อ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้กรอกแบบสอบถาม
1. เพศ
 2. อายุปี
 3. นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยหรือไม่
() เรียน () ไม่เรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการเขียนที่นักเรียนสนใจและต้องการให้มีในแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย

1. หากครูจะสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนคิดว่าสิ่งใดต่อไปนี้ จะช่วยเพิ่มความสนใจในการเขียนมากขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () พิมพ์โตตัว ชัดเจน อ่านง่าย
- () มีภาพประกอบที่ตรงกับเนื้อเรื่อง
- () มีสีสันสวยงาม
- () เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป
- () เนื้อเรื่องไม่ยากเกินไป
- () เป็นเรื่องที่ทันสมัยเหมาะสมกับเหตุการณ์
- () ใช้ภาษาที่ง่ายแก่การทำความเข้าใจ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

2. เมื่อได้รับมอบหมายจากครูให้ปฏิบัติกิจกรรมหรืองานใด ๆ ก็ตาม นักเรียนชอบการทำงานแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () งานเดี่ยว
- () งานเป็นคู่
- () งานกลุ่ม
- () กลุ่มย่อย 2 - 3 คน
- () กลุ่มย่อย 4 - 7 คน
- () ทั้งชั้นเรียน
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

3. หากครูจะนำเนื้อหาจากหนังสือนิทาน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สารคดี หรือข้อความจากโฆษณาต่าง ๆ มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เพื่อความเข้าใจแก่นักเรียน นักเรียนคิดว่า เนื้อหาจากแหล่งใด ที่นักเรียนสนใจและต้องการให้ครูนำมาทำแบบฝึก

- () นิทาน
 () เพลง
 () ข่าว
 () สารคดี
 () นิตยสาร
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (กรุณาระบุ)

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอบคุณที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแบบฝึก

นางอรุณวรรณ รัตนเดชกำจาย

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสนทนากลุ่ม และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	- 1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม			
2.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			
4.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับโครงสร้างและรูปแบบของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			

ภาคผนวก ค

ประเด็นสนทนากลุ่ม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประเด็นสนทนากลุ่ม

เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

ประเด็นสนทนากลุ่มฉบับนี้เป็นประเด็นคำถามในการสนทนาเกี่ยวกับสภาพความต้องการและ
ขอข่ายเนื้อหาในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดัง
นั้นผู้วิจัยจึงขอให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน
จำนวน ข้อดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการ ขอข่ายเนื้อหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิง
สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ข้อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

1. ชื่อ
2. เพศ
3. อายุปี
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
5. ตำแหน่งการทำงาน
6. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนปี

ตอนที่ 2 ความต้องการ ขอบข่ายเนื้อหา และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ข้อ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการสร้างสื่อประเภทแบบฝึก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย (ในด้านของลักษณะ / รูปแบบ และเนื้อหา)

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนของท่าน ท่านคิดว่าวิธีการสอน รวมถึงการใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผลใด ที่จะเหมาะสมกับนักเรียนในโรงเรียนของท่านมากที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

3. จากประสบการณ์ในการสอนของท่าน ท่านคิดว่า ขอบข่ายเนื้อหาตลอดจนกิจกรรมการฝึกที่ระบุไว้คร่าว ๆ ในเอกสารที่แนบมา เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะ อื่นๆ

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่ม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสนทนากลุ่ม และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสนทนากลุ่มเกี่ยวกับ การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	- 1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม			
2.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			
4.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับโครงสร้างและรูปแบบของแบบฝึกร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์			

ภาคผนวก ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร แผนการจัดการเรียนรู้ สงวนลิขสิทธิ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง **ความคิดสร้างสรรค์**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 2 คาบ (100

นาที)

สาระสำคัญ

ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดแบบอเนกนัยคือความสามารถคิดได้หลายทิศทาง หลายแง่มุม แปรลกใหม่ ละเอียดลอบ อันเป็นองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ การฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์ จะช่วยให้นักเรียนมีความคิดกว้างไกล เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์เขียนต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์และแสดงความคิดสร้างสรรค์จากสิ่งที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของความคิดสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ได้
3. นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร
4. นักเรียนสามารถบอกสิ่งที่กำหนดให้ภายในเวลาที่กำหนดให้ได้
5. นักเรียนสามารถบอกความเหมือนของสิ่งที่ต่างกันได้
6. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของสิ่งที่กำหนดให้ได้ไม่น้อยกว่า 7 ตัวอย่าง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 4 สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง เขียนโน้มน้าวใจ เขียนแสดงทรรศนะ เขียนบันเทิงคดี เขียนเชิงสร้างสรรค์และเขียนเชิงวิชาการใช้กระบวนการเขียนพัฒนางาน

เนื้อหา

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดขั้นอ่อนแอกว่า คือความคิดหลายทิศทางหลายแง่หลายมุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นพบวิธีแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มี 4 ประการดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดาอาจเกิดจากการนำความรู้เดิมมาคิดดัดแปลงและประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น
2. ความคิดแคล่วคล่อง หมายถึง ความสามารถในการคิดรวดเร็ว และคิดได้ปริมาณมาก
3. ความคิดยืดหยุ่น หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทหลายทิศทาง
4. ความคิดละเอียดลออ หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรม ลากเส้นตามคำสั่ง
2. ครูถามนักเรียนว่าการที่นักเรียนลากเส้นตรงเชื่อมทั้ง 9 จุด ได้นั้นนักเรียนต้องทำอะไรก่อนนักเรียน ลากเส้นต่อกันทั้ง 9 จุดได้เลยหรือไม่ นักเรียนมีวิธีการคิดอย่างไร
3. ครูนำนักเรียนเข้าสู่เนื้อหาเรื่อง การพูด การเขียน โดยอธิบายให้นักเรียนฟังว่า การที่นักเรียนจะพูดหรือเขียนนั้น สิ่งสำคัญที่นักเรียนจะต้องกระทำคือ นักเรียนจะต้องคิดเสียก่อน
4. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องความคิดสร้างสรรค์ ครูซักถามนักเรียนถึงความหมายและองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
5. นักเรียนดูดอกไม้ที่ครูนำมา จากนั้นครูถามนักเรียนว่า เมื่อนักเรียนเห็นดอกไม้แล้วนักเรียนคิดถึงอะไรบ้าง ให้ตอบมาหลายแง่มุมและได้จำนวนคำตอบมากที่สุด เช่น บัญ วิธีการขนส่ง ผีเสื้อ เป็นต้น
6. ให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของดอกไม้ คิดข้อความเปรียบเทียบกับดอกไม้ และคิดคำใหม่สำหรับเรียกแทนคำว่าดอกไม้
7. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่มแล้วให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มมารับใบงานจากครู จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมตามคำสั่งในใบงาน

กลุ่มที่ 1 ทำกิจกรรมในใบงาน อเนกประสงค์

กลุ่มที่ 2 ทำกิจกรรมในใบงาน ความเหมือน

กลุ่มที่ 3 ทำกิจกรรมในใบงาน ตั้งชื่อฉันที

กลุ่มที่ 4 ทำกิจกรรมในใบงาน ต่อท้ายคำ

8. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
9. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย และองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
10. ให้นักเรียนทำแบบฝึก

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ใบความรู้
3. แบบฝึก
4. ดอกไม้

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

บทวิทยุท้ายศิลปะ ปากกร สงวนลิขสิทธิ์

บันทึกหลังสอน

จากการตอบคำถามของนักเรียนพบว่า การพบกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนการเรียนครั้งแรกนี้นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการเรียนและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทุกคน

จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมกลุ่มพบว่า นักเรียนมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่มเป็นอย่างดี กิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนชื่นชอบมากที่สุดคือ ตั้งชื่อฉันที

จากการตรวจแบบฝึกพบว่า นักเรียนบางคนยังทำแบบฝึกไม่ถูกต้อง จึงใช้วิธีให้เพื่อนที่มีความเข้าใจและทำถูกมาเฉลยหน้าชั้นเรียน

ใบความรู้เรื่องความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดขั้นนอกเนกนัย คือความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ ซึ่งลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ การคิดค้นวิธีการใหม่และเอื้ออำนวยประโยชน์ตนเองและสังคม ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของความคิดในระดับต่าง ๆ กัน และความคิดสร้างสรรค์นี้ สามารถพัฒนาได้ ถ้าจัดสภาพการณ์ให้เหมาะสม

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มี 4 ประการดังนี้

1. **ความคิดริเริ่ม** หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา หรือความคิดง่าย ๆ เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม อาจเกิดจากการนำความรู้เดิมมาคิดดัดแปลง และประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ขึ้น เช่น การคิดเครื่องบินได้สำเร็จได้แนวคิดจากการทำเครื่องร่อน เป็นต้น

2. **ความคิดคล่องตัว** หมายถึง ความสามารถในการคิดอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และคิดได้ในปริมาณมาก โดยแบ่งออกเป็น

2.1 **ความคิดแคล่วคล่องทางด้านถ้อยคำ** คือความสามารถในการใช้ถ้อยคำได้อย่างคล่องแคล่ว

2.2 **ความคิดคล่องแคล่วทางการเชื่อมโยงสัมพันธ์** คือความสามารถในการคิดค้นหาถ้อยคำที่เหมือนกัน หรือคล้ายกันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด

2.3 **ความคล่องแคล่วทางการแสดงออก** คือความสามารถในการใช้วลีหรือประโยค กล่าวคือสามารถที่จะนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ

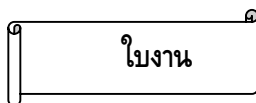
2.4 **ความคล่องแคล่วในการคิด** คือ ความสามารถที่จะคิดสิ่งที่ต้องการ ภายในเวลาที่กำหนด เช่น ให้คิดหาประโยชน์ของก้อนอิฐมาให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

3. **ความคิดยืดหยุ่น** หมายถึง ความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภท หลายแบบ หลายทิศทาง แบ่งออกเป็น

3.1 **ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที** คือความสามารถที่จะพยายามคิดได้หลายอย่าง อย่างอิสระ เช่น คนที่มีความคิดยืดหยุ่นในด้านนี้จะคิดว่าประโยชน์ของก้อนหินมีอะไรบ้าง ในขณะที่คนไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะคิดได้เพียงอย่างเดียว หรือสองอย่างเท่านั้น

3.2 **ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง** คือความสามารถที่จะคิดได้หลากหลายและสามารถคิดดัดแปลงจากสิ่งหนึ่งไปเป็นหลายสิ่งหลายอย่างได้

4. **ความคิดละเอียดละออ** หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลัก ให้ได้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คำสั่ง : ให้นักเรียนลากเส้นตรงเชื่อมจุดทั้ง 9 จุดเข้าด้วยกันโดยเมื่อลากเส้นตรงเชื่อมโยงแล้วจะมีเส้นตรง 4 เส้น และขณะที่ลากเส้นตรงเชื่อมโยง ต้องลากอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ นักเรียนสามารถลากเส้นตรงผ่านจุดแต่ละจุดได้เพียงครั้งเดียวและห้ามยกปากกาขึ้นจากกระดาษ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สร้างสรรค์ผลงานโดย.....ม.4/.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การสร้างคำ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 1 คาบ

(50 นาที)

ความคิดรวบยอด

การสร้างคำสามารถทำได้หลายวิธี เช่นการนำหรือแยกส่วนประกอบของคำได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาประสมกันเพื่อสร้างเป็นคำใหม่ หรือสร้างคำใหม่จากการประสมคำ โดยการนำคำตั้งแต่ 1 คำขึ้นไปมาประสมกัน ทำให้เกิดคำใหม่ใช้มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างคำใหม่ด้วยวิธีต่าง ๆ

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถสร้างคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ได้มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถสร้างคำจากการประสมคำได้มากที่สุด

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท. 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงานและเขียนเชิงสร้างสรรค์รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

เนื้อหา

การสร้างคำ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสร้างคำจากการนำตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ในภาษาไทยมาประสมกันให้เกิดเป็นคำใหม่ เช่น คำว่า “หนังสือ” สามารถนำตัวอักษรมาประสมกันให้เป็นคำใหม่ได้แก่ “หนอ” “นอ” “สอน” “หอ” “ห็น” “งอ” “อัน” เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถสร้างคำใหม่โดยการนำคำที่มีอยู่แล้วมาประสมกับคำอื่นสร้างเป็นคำใหม่ เช่นกำหนดคำว่า “ น้ำ” สามารถนำคำอื่นมาประสมให้เกิดเป็นคำใหม่ได้ดังนี้ น้ำตก น้ำตา น้ำใจ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในภาษาไทยว่ามีมากมายซึ่งเราสามารถนำมาประสมและสร้างเป็นคำใหม่ได้มากมาย
2. ครูให้นักเรียนเป็นผู้นำกิจกรรมด้วยการผลัดกันกำหนดโจทย์เป็นพยัญชนะ คำโดด แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันสร้างคำใหม่
3. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามความสมัครใจ แล้วแข่งกันสร้างคำจากโจทย์ที่นักเรียนผลัดกันสร้างขึ้นมา
4. นักเรียนทำแบบฝึกการสร้างคำ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรอักษร บัตรคำ
2. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

บันทึกหลังสอน

จากการตอบคำถามของนักเรียนพบว่า นักเรียนแย่งกันตอบคำถามเสียงดังจนต้องแนะนำให้ยกมือแล้วให้ครูอนุญาตก่อนจึงจะมีสิทธิ์ตอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความมั่นใจในการตอบคำถามเพราะสิ่งที่นักเรียนคิดและตอบมานั้นถูกทุกคน

จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากการตรวจแบบฝึกพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง การสร้างประโยค

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 2 คาบเรียน

สาระสำคัญ

การเขียนประโยคประเภทต่าง ๆ ที่แสดงความคิด ความรู้สึก กิริยาอาการ ถ่ายทอดออกมาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับรูปภาพ จะทำให้งานเขียนน่าสนใจ สื่อความหมายให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแต่งประโยคประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่การเขียนเชิงสร้างสรรค์

จุดประสงค์นำทาง

1. เมื่อนักเรียนดูภาพแล้วสามารถแต่งประโยคให้สัมพันธ์กับภาพที่กำหนดได้
2. เมื่อนักเรียนดูภาพแล้วสามารถแต่งประโยคได้เหมาะสมกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท. 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นแสดงการโต้แย้ง เขียนรายงานและเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

เนื้อหา

ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีใจความเพื่อบอกให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำกับใคร ทำอย่างไร เป็นการแจ้งเรื่องราวให้ทราบ หรือบอกเรื่องราวต่าง ๆ เช่น สมศรีอ่านหนังสือในห้องสมุด น่องฟ้าล้างจานในครัว

ประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่มีใจความไม่ตอบรับ มีข้อความหรือเนื้อความที่ตรงกันข้ามกับประโยคบอกเล่า มักมีคำใช้ปฏิเสธว่า ไม่ ไม่ได้ ไม่ใช่ เช่น สมหญิงไม่ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด เด็กหญิงคนนี้ไม่ใช่น้องฝ่าย

ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีใจความเป็นคำถามเพื่อต้องการคำตอบ คำที่เป็นคำถามอยู่ต้นประโยคหรือท้ายประโยคก็ได้ มักมีคำที่ใช้ถามว่า หรือ หรือไม่ ไหม เช่น น้องฝนตื่นนอนหรือยัง? เมื่อไรคุณพ่อจะกลับบ้าน?

ประโยคขอร้อง คือ ประโยคที่มีข้อความเพื่อแสดงความต้องการให้ผู้อื่นช่วยเหลือในลักษณะต่างๆ มักจะมีคำว่า กรุณา โปรด ช่วย วาน อยู่หน้าประโยค และมักมีคำที่ใช้ขอร้องว่า นะ ซิ อยู่ท้ายประโยค เช่น ต่อยช่วยเก็บดอกไม้ให้เราหน่อยสิ พี่แยมกรุณานั่งลง

ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคที่บอกให้บุคคลอื่นทำหรือไม่ทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักจะละประธานไว้ เช่น ปิดไฟทุกครั้งเมื่อออกจากห้อง ห้ามสูบบุหรี่ที่นี่

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ
2. ครูให้นักเรียนยกตัวอย่าง ทำใดก็ได้ที่ใช้ในประโยคคำสั่ง ขอร้อง คำถาม คำกริยา
3. ครูนำภาพมาติดารขึ้นมา 1 ภาพ ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง
4. ครูนำประโยคที่นักเรียนแต่งมาเป็นตัวอย่างให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบและตัดสินว่าถูกหรือไม่
5. เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้วครูให้นักเรียนทำแบบฝึก

สื่อการเรียนรู้การสอน

- 1.รูปภาพ
- 2.แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

บันทึกหลังสอน

จากการตอบคำถามของนักเรียนพบว่า ในการเรียนหลังนี้ นักเรียนต้องใช้ความคิดในการแต่งประโยค
จึงตอบคำถามข้าง

จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนยังคงมีความตั้งใจในการ
เรียนดี แต่ขอทำงานเป็นงานเดี่ยวเนื่องจากต้องใช้สมาธิในการคิดประโยค

จากการตรวจแบบฝึก นักเรียนทำแบบฝึกได้คะแนนค่อนข้างดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การเขียนข้อความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 2 คาบเรียน

สาระสำคัญ

การเขียนข้อความเพื่อบรรยาย เป็นวิธีการแสดงความคิดที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้เขียนจะต้องเขียนบอกเรื่องราวให้เป็นไปตามลำดับความคิด และต้องคิดเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ แล้วสื่อให้ผู้อื่นทราบหรือนึกเห็นภาพตรงตามที่ต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

เขียนข้อความบรรยายได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกหรือพูดบรรยายลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ได้
2. บอกวิธีการเขียนข้อความบรรยายเรื่อง เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือภาพได้
3. เขียนข้อความบรรยายเรื่อง เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือภาพที่กำหนดให้ได้

เนื้อหาสาระ

การเขียนข้อความบรรยาย เป็นการบอกเรื่องราว ที่มีลำดับต่อเนื่องกัน เช่น มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งแล้วมีเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นตามมา หรือมีสาเหตุและมีผลที่เกิดขึ้น

การเขียนข้อความบรรยายเป็นการเขียนที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดประสบการณ์และจินตนาการของตนที่เกิดขึ้น แล้วเขียนถ่ายทอดความคิดหรือภาพในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ นั่นหมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในใจต้องชัดเจน และผู้เขียนต้องสามารถใช้ภาษาถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้ตรงกับที่ตนต้องการมากที่สุด

ลักษณะของการเขียนข้อความบรรยาย เป็นการเขียนโดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเรื่องราวหรือเหตุการณ์เป็นสำคัญ เช่น ถ้าเขียนเล่าเรื่องการท่องเที่ยว ก็จะต้องมีจุดเริ่มต้น มีการเดินทางผ่านสถานที่ต่าง ๆ ตามลำดับ มีรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตำนาน ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ฯลฯ

วิธีเขียนข้อความบรรยาย

1. ผู้เขียนต้องหยิบยกเอาสิ่งสำคัญ ๆ หรือลักษณะเด่น ๆ ของสิ่งนั้น ๆ มาเรียบเรียงให้มีเนื้อความกลมกลืนกัน
2. เลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายให้ได้ตรงตามที่ต้องการ

การเขียนข้อความบรรยาย เป็นทักษะสำคัญและมีประโยชน์ สมควรได้รับการฝึกการคิดและการเขียนบรรยายให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการศึกษา และช่วยให้สามารถสื่อความรู้ ความคิดได้อย่างสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินหน้าค่ายบางกุ้ง ให้นักเรียนดู และช่วยกันบอกชื่อ บอก วิจารณ์ที่สำคัญ
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง เกี่ยวกับวีรกรรมของพระเจ้าตากสินมหาราชและค่ายบางกุ้ง
3. ครูให้นักเรียนสังเกตการลำดับข้อความตามเหตุการณ์ และเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติบุคคล
4. ครูอธิบายความหมายของการบรรยายลักษณะและวิธีการเขียนข้อความบรรยาย พร้อมยกตัวอย่าง
5. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะและวิธีการเขียนข้อความบรรยาย
6. นักเรียนฝึกเขียนข้อความบรรยายจากแบบฝึก

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ภาพสมเด็จพระเจ้าตากสินหน้าค่ายบางกุ้ง
2. แบบฝึกการเขียนข้อความบรรยาย

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

บันทึกหลังสอน

จากการตอบคำถามของนักเรียนพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี เพราะทุกคนรู้จักค่ายบางกุ้ง ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญในจังหวัดเป็นอย่างดี โดยเฉพาะนักเรียนชาย

จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนยังคงมีความตั้งใจและฝึกทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

จากการตรวจแบบฝึก นักเรียนทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การเขียนความเรียง

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 1 คาบเรียน

สาระสำคัญ

การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ มีคุณค่าทั้งทางด้านอารมณ์ สติปัญญาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้ ความคิด ด้วยภาษาที่ดี สละสลวย ในรูปแบบที่เหมาะสมสอดคล้องต่อเนื่องกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์และสามารถเขียนลำดับเรื่องราวด้วยถ้อยคำและภาษาอย่างสร้างสรรค์

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเขียนคำ ข้อความเริ่มต้นเรื่องจากภาพที่กำหนดได้แปลกใหม่ น่าสนใจ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำ ข้อความเพื่อเป็นตอนจบของเรื่องจากภาพที่กำหนดได้แปลกใหม่ และน่าสนใจ
3. เมื่อกำหนดภาพให้นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องได้แปลกใหม่และน่าสนใจ
4. นักเรียนสามารถเขียนลำดับเรื่องราวประกอบภาพได้แปลกใหม่และน่าสนใจ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงานและเขียนเชิงสร้างสรรค์รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

เนื้อหา

การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนต้องบรรยาย พรรณนาความรู้สึก อารมณ์ ความรู้ เพื่อบอกรายละเอียดของภาพที่มองเห็น ถ่ายทอดให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องเขียนลำดับความ เรื่องราว เหตุการณ์ที่เห็น ด้วยภาษา ถ้อยคำที่ถูกต้อง ตรงความหมาย สามารถสื่อ

ความหมายได้ตรงตามความประสงค์ นอกจากนี้ การตั้งชื่อเรื่องการเริ่มต้นเขียนเรื่องราวและตอนจบของเรื่องมีความสำคัญที่จะทำให้เรื่องน่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนดูภาพจำนวน 2 ภาพ ซึ่งเป็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน จากนั้นให้อาสาสมัครออกมาเล่าบรรยายเหตุการณ์ในภาพโดยนักเรียนเรื่องตามจินตนาการ
2. ครูให้นักเรียนในห้องที่นั่งฟังช่วยกันตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับภาพ และเนื้อเรื่องที่เพื่อนเล่า
3. ครูสลับภาพแล้วลองให้นักเรียนคนอื่นแต่งเรื่องให้สอดคล้องกับลำดับของภาพโดยไม่ซ้ำกับเพื่อนที่แต่งไปแล้วพร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องใหม่
4. เพิ่มภาพจาก 2 ภาพ เป็น 3 ภาพ แล้วให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมแต่งเรื่องและเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ โดยจำนวนสมาชิกในกลุ่มเป็นไปตามความสมัครใจ
5. ครูนำผลงานของแต่ละกลุ่มออกมาให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์และให้คะแนน
6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนความเรียง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. รูปภาพ
2. แบบฝึก
3. กระดาษ A 4

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

บันทึกหลังสอน

จากการตอบคำถามของนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทุกคน จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนเป็นอย่างดี

จากการตรวจแบบฝึก พบว่า นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

ภาคผนวก จ
แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร งามวลีขลิบทรี

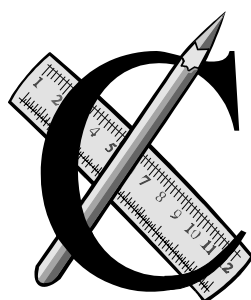
แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โดย

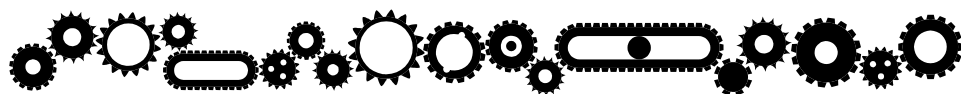
นางอรุณวรรณ รัตน์เดชกำจาย

คำชี้แจง

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย **แบบฝึกชุดที่ 1 ริเริ่มเพิ่มคำ** เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับการสร้างคำ **แบบฝึกชุดที่ 2 สร้างสรรค์ประโยค** เป็นแบบฝึกการสร้างประโยค **แบบฝึกชุดที่ 3 เปิดโลกวลี** เป็นแบบฝึกการเขียนข้อความ **แบบฝึกชุดที่ 4 เล่นวลีความเรียง** เป็นแบบฝึกการเขียนความเรียง รวมทั้งสิ้น 4 ชุด

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำแบบฝึกและละชุดให้ครบ นักเรียนจะมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

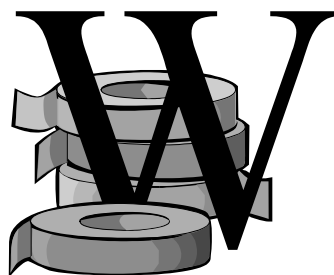

แบบฝึกที่ 1

ริเริ่มเพิ่มคำ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของการสร้างคำ โดยสร้างคำใหม่จากตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ในคำ หรือ รูปภาพ ที่กำหนดให้ ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

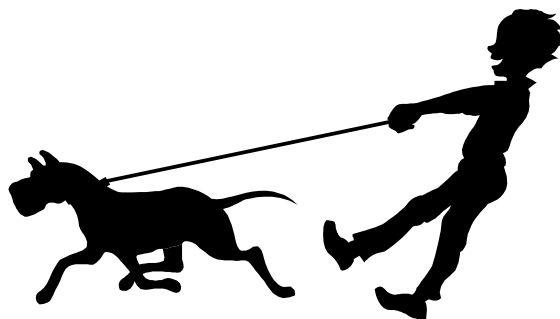

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 หน่วยที่ 1 การสร้างคำ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบฝึก
2. แบบฝึกเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 15 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบฝึกให้ครบทุกข้อนะคะ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อน แล้วกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำภายหลังค่ะ

1. ให้นักเรียนนำตัวอักษร สระ และวรรณยุกต์ในคำที่กำหนดให้ มาประสมเป็นคำใหม่ให้ได้มากที่สุด
คำที่กำหนด นายห้างทอง

คำที่กำหนด ฟินัยกรรม

2. ให้นักเรียนสร้างคำเรียกชื่อรูปภาพที่กำหนด โดยให้เป็นคำเรียกชื่อที่แปลกใหม่ให้มากที่สุด
รูปภาพที่กำหนด

3. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่จากคำและรูปภาพที่กำหนดให้มากที่สุดและเป็นคำที่มีความหมายโดย

3.1 นักเรียนหาคำมาประสมกับคำที่กำหนดให้ เป็นคำใหม่ ให้มากที่สุด

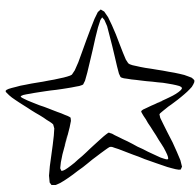
คำที่กำหนด ข้าว

คำที่กำหนด วิ่ง

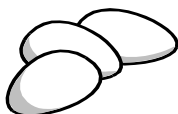
มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนบัณฑิต

3.2 นักเรียนหาคำมาประสมกับภาพที่กำหนดให้เป็นคำใหม่มาให้มากที่สุด

รูปภาพที่กำหนด

รูปที่กำหนด

แบบฝึกที่ 2

สร้างสรรค์ประโยค

จุดมุ่งหมาย

เพื่อฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของการแต่งประโยค โดยแต่งประโยคจาก ตัวอักษร คำและภาพ แต่งประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 หน่วยที่ 2 การสร้างประโยค

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบฝึก
2. แบบฝึกเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 20 นาทีนะคะ
3. นักเรียนต้องทำแบบฝึกให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลังนะคะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

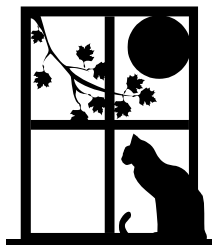

1. ให้นักเรียนนำตัวอักษรทุกตัวที่กำหนดให้มาสร้างเป็นคำแล้วแต่งเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ให้มากที่สุด
ตัวอักษรที่กำหนดให้ ก จ ต ง

ตัวอักษรที่กำหนด ห น ย ส

2. ให้นักเรียนนำคำและภาพที่กำหนดให้มาเรียบเรียงเป็นประโยคให้สัมพันธ์กัน

คำที่กำหนด ลมพัด เสียงเห่า
รูปภาพที่กำหนด

~~~~~

บทกวีนิพนธ์สำหรับเด็ก ปากกร สงวนลิขสิทธิ์

คำที่กำหนด   ความหวัง   ต้นกล้า
รูปที่กำหนด

3. ให้นักเรียนสร้างประโยคจากรูปภาพต่อไปนี้

3.1 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำถามจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3.2 ให้นักเรียนสร้างประโยคปฏิเสธจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

3.3 ให้นักเรียนสร้างประโยคขอร้องจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

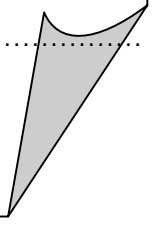

.....

.....

.....

.....

3.4 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำสั่งจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Handwriting practice area with six horizontal dotted lines for writing.

แบบฝึกที่ 3

เปิดโลกวลี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของการเขียนข้อความโดยเขียนข้อความแสดงความรู้สึกจากภาพ เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนข้อความโฆษณาสินค้า

ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 หน่วยที่ 3 การเขียนข้อความ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบฝึก
2. แบบฝึกเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 25 นาทีนะคะ
3. นักเรียนต้องทำแบบฝึกให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับ

มาทำข้อที่ยากภายหลังนะคะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนเขียนข้อความแสดงความรู้สึกจากรูปภาพที่กำหนดให้ ตามความรู้สึกของนักเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกที่ 4

เล่นวจีความเรียง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของการเขียน
ความเรียงจากหัวข้อสถานการณ์ จากคำและรูปภาพ ได้อย่างถูกต้องและ
สร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 หน่วยที่ 4 การเขียนความเรียง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบฝึกนะคะ
2. แบบฝึกเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 30 นาทีค่ะ
3. นักเรียนต้องทำแบบฝึกให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลังนะคะ

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบความสามารถก่อนเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยที่ 1 ริเริ่มเพิ่มคำ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 15 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

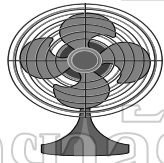
1. ให้นักเรียนนำตัวอักษร สระ และวรรณยุกต์ในคำที่กำหนดให้ มาประสมเป็นคำใหม่ให้ได้มากที่สุด

ตัวอย่าง หนังสือ = สน นอ สอน นน หอ งอ หัน

คำที่กำหนด เครื่องมือ

2. ให้นักเรียนสร้างคำเรียกชื่อรูปภาพที่กำหนด โดยให้เป็นคำเรียกชื่อที่แปลกใหม่ให้มากที่สุด

ตัวอย่างรูปภาพ ตัวอย่าง = ลีไบพัด วายุเหล็ก จ้าววายุ ลมหมุน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รูปภาพที่กำหนด

3. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่จากคำและรูปภาพที่กำหนดให้มากที่สุดและเป็นคำที่มีความหมายโดย

3.1 นักเรียนหาคำมาประสมกับคำที่กำหนดให้ เป็นคำใหม่ ให้มากที่สุด

คำที่กำหนด น้ำ

ตัวอย่าง น้ำปลา แม่ น้ำ .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนวิขสิทธิ์

3.2 นักเรียนหาคำมาประสมกับภาพที่กำหนดให้เป็นคำใหม่มาให้มากที่สุด

รูปภาพที่กำหนด

ตัวอย่าง ใจดำ น้ำใจ .....

.....

.....

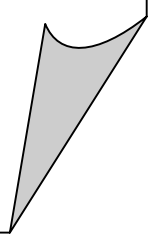
.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 2 สร้างสรรค์ประโยค

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 20 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนนำตัวอักษรทุกตัวที่กำหนดให้มาสร้างเป็นคำแล้วแต่งเป็นประโยคที่สมบูรณ์ให้มากที่สุด

ตัวอย่าง   พ   ต   ก   ป
 ประโยคที่แต่งคือ   พี่ตีกับในป่า   พ่อต้มไก่ป่า   พี่ต่อยกับป่า
 ตัวอักษรที่กำหนด   ม   น   ก   ส

2. ให้นักเรียนนำคำและภาพที่กำหนดให้มาเรียงเรียงเป็นประโยคให้สัมพันธ์กัน

คำที่กำหนด   แดง   สวม   มอง
 รูปภาพที่กำหนด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ให้นักเรียนสร้างประโยคจากรูปภาพต่อไปนี้

3.1 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำถามจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิตยสาร

3.2 ให้นักเรียนสร้างประโยคปฏิเสธจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

3.3 ให้นักเรียนสร้างประโยคขอร้องจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิตยสาร

3.4 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำสั่งจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยที่ 3 เปิดโลกวลี

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

คำชี้แจง

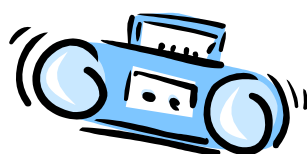
1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 25 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ให้นักเรียนเขียนข้อความโฆษณาสินค้าตามภาพ โดยตั้งชื่อสินค้าใหม่ และเขียนรายละเอียดคุณภาพของสินค้า แต่ไม่เกินความเป็นจริง เพื่อเชิญชวนลูกค้าให้ซื้อสินค้าของนักเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบทดสอบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยที่ 4 เล่นวจีความเรียง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 30 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำ

ข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนเลือกเขียนความเรียงเพียง 1 หัวข้อจาก 3 หัวข้อที่กำหนดให้ โดยให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใดนักเรียนจึงเลือกหัวข้อนี้ ตามความคิดของนักเรียน

- 1.1 ถ้าฉันมีพรศักดิ์สิทธิ์ 3 ประการ ฉันจะ.....
- 1.2 ถ้าฉันเป็นดาราหรือนักร้อง ฉันจะ .....
- 1.3 ถ้าฉันมีเงินสิบล้านบาทฉันจะ .....

ถ้าฉัน .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนนำคำและรูปภาพที่กำหนดให้ เขียนเรื่องตามจินตนาการความคิดของตนเอง พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 8 บรรทัด

คำที่กำหนด ริมระเบียง ขนมหิ้ง ไปเที่ยว ในบ้าน อากาศเย็น

รูปภาพที่กำหนดให้

ชื่อเรื่อง.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบหลังเรียนการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (หลังเรียน)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 1 ริเริ่มเพิ่มคำ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้อเวลาในการทำ 15 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนนำตัวอักษร สระ และวรรณยุกต์ในคำที่กำหนดให้ มาประสมเป็นคำใหม่ให้ได้มากที่สุด

ตัวอย่าง หนังสือ = สน นน สอน นน หอง งอ หัน

คำที่กำหนด บันเทิง

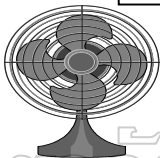

---

2. ให้นักเรียนสร้างคำเรียกชื่อรูปภาพที่กำหนด โดยให้เป็นคำเรียกชื่อที่แปลกใหม่ให้มากที่สุด

ตัวอย่างรูปภาพ ตัวอย่าง = ลีใบพัด วายุเหล็ก จ้าววายุ ลมหมุน

รูปภาพที่กำหนด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่จากคำและรูปภาพที่กำหนดให้มากที่สุดและเป็นคำที่มีความหมายโดย

3.1 นักเรียนหาคำมาประสมกับคำที่กำหนดให้ เป็นคำใหม่ ให้มากที่สุด

คำที่กำหนด น้ำ

ตัวอย่าง น้ำปลา แม่ น้ำ .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 นักเรียนหาคำมาประสมกับภาพที่กำหนดให้เป็นคำใหม่มาให้มากที่สุด

รูปภาพที่กำหนด

ตัวอย่าง ใจดำ น้ำใจ .....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....

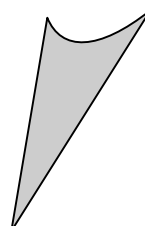
.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (หลังเรียน)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 2 สร้างสรรค์ประโยค

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 20 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนนำตัวอักษรทุกตัวที่กำหนดให้มาสร้างเป็นคำแล้วแต่งเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ให้มากที่สุด

ตัวอย่าง พ ต ก ป

ประโยคที่แต่งคือ พี่ตีกลองในป่า พ่อต้มไก่ป่า พี่ต่อยกับป่า

ตัวอักษรที่กำหนด ค จ ก ล

2. ให้นักเรียนนำคำและภาพที่กำหนดให้มาเรียงเรียงเป็นประโยคให้สัมพันธ์กัน

คำที่กำหนด มิตร เพลง เปลี่ยน

รูปภาพที่กำหนด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ให้นักเรียนสร้างประโยคจากรูปภาพต่อไปนี้

3.1 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำถามจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3.2 ให้นักเรียนสร้างประโยคปฏิเสธจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

3.3 ให้นักเรียนสร้างประโยคข้อร้องจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3.4 ให้นักเรียนสร้างประโยคคำสั่งจากภาพที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (หลังเรียน)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 3 เปิดโลกวลี

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 25 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2. ให้นักเรียนเขียนข้อความแสดงความคิดเห็นจากภาพเป็นข้อความสั้น ๆ ตามความคิดเห็นของนักเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Handwriting practice lines consisting of multiple horizontal dotted lines.

แบบทดสอบความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ (หลังเรียน)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 4 เล่นวีความเรียง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 3 ข้อ ให้เวลาในการทำ 30 นาที
3. นักเรียนต้องทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ ถ้าพบข้อยากให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วกลับมาทำข้อที่ยากภายหลัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ให้นักเรียนเลือกเขียนความเรียงเพียง 1 หัวข้อจาก 3 หัวข้อที่กำหนดให้ โดยให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใด นักเรียนจึงเลือกหัวข้อนี้ ตามความคิดของนักเรียน

- 1.1 ถ้าฉันมีพรศักดิ์สิทธิ์ 3 ประการ ฉันจะ.....
- 1.2 ถ้าฉันเป็นดารานักร้อง ฉันจะ .....
- 1.3 ถ้าฉันมีเงินสิบล้านบาทฉันจะ .....

ถ้าฉัน .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

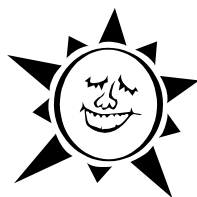
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

๕ ๕ ๕ ๕
เป็นเด็กคนไหน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ซ

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับ การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้ว
เชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ประเด็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			I O C	ความหมาย
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1.	ความสอดคล้องของข้อความ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
2.	ความสอดคล้องของข้อความ เกี่ยวกับความต้องการของ นักเรียนในด้านของเนื้อหา รูปแบบของแบบฝึกการเขียน ร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
3.	ความสอดคล้องของข้อความ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้าง สรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
4.	ความสอดคล้องของข้อความ เกี่ยวกับแหล่งที่มาที่นักเรียน ต้องการให้นำมาสร้างแบบฝึก การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้าง สรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
เฉลี่ย					1	มีความเหมาะสม

ตารางที่ 13 แสดงค่าความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการ พัฒนาแบบฝึกการเขียน ร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ประเด็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			I O C	ความหมาย
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1.	ความสอดคล้องของประเด็น สนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถาน ภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วม สนทนากลุ่ม	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
2.	ความสอดคล้องของประเด็น สนทนากลุ่มเกี่ยวกับความ ต้องการแบบฝึกการเขียนร้อย- แก้วเชิงสร้างสรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
3.	ความสอดคล้องของประเด็น สนทนากลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนโดยใช้แบบฝึกการเขียน ร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
4.	ความสอดคล้องของประเด็น สนทนากลุ่มเกี่ยวกับโครงสร้าง และรูปแบบของแบบฝึกการ เขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
เฉลี่ย					1	มีความเหมาะสม

ตารางที่ 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้ เชี่ยวชาญ			I O C	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
2.	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย	1	1	1	1	มีความเหมาะสม
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	1	0	1	0.6	มีความเหมาะสม
เฉลี่ย					0.87	มีความเหมาะสม

ภาคผนวก ฅ

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนก่อน-หลังเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ที่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึก

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 T1	33.9067	30	8.66921	1.58277
T2	76.9833	30	6.01544	1.09826

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 T1 & T2	30	.474	.008

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 T1 - T2	-43.0767	7.86506	1.43596	-46.0135	-40.1398	-29.999	29	.000

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนร้อยแก้ว
เชิงสร้างสรรค์

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
1	36.7	79.5
2	19.6	68.1
3	20.4	68.4
4	27.4	65.8
5	38.5	76.4
6	38.2	73.3
7	35.4	72.1
8	36.9	75.8
9	49.6	79.6
10	31.6	69.4
11	35.4	76.4
12	40.7	83.6
13	38.8	78.0
14	44.0	93.6
15	30.6	72.9
16	34.2	76.2
17	52.2	79.8
18	30.4	79.7
19	26.2	78.8
20	34.8	79.1
21	34.1	74.1
22	49.4	82.8
23	45.7	83.9
24	23.4	71.1
25	26.9	82.7

ตารางที่ 16 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
26	24.6	73.8
27	33.7	76.1
28	27.6	78.9
29	21.4	87.3
30	28.8	72.3
รวม	1017.20	2309.50
$\bar{x}$	33.9067	76.9833

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 17 แสดงการหาค่าประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่ม
ทดลอง 3 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึก (คะแนนเต็ม108)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 96)
1	83.1	68.1
2	80.1	74.1
3	78.6	83.6

$$E_1 = \frac{\sum x}{Nx} 100$$

$$= \frac{241.8}{108} \times 100$$

$$= 74.60$$

$$E_2 = \frac{\sum f}{Nx} 100$$

$$= \frac{225.8}{96} \times 100$$

$$= 78.40$$

$$E_1 / E_2 = 74.60 / 78.40$$

ตารางที่ 18 แสดงการหาค่าประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่ม
ทดลอง 9 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึก (คะแนนเต็ม108)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 96)
1	67	72.1
2	77	64.3
3	87	73.0
4	65	60.8
5	80	76.1
6	99	93.6
7	95	77.5
8	86	80.0
9	88	89.2

$$E_1 = \frac{\sum x / Nx 100}{A}$$

$$= \frac{744 / 9x 100}{108}$$

$$= 76.54$$

$$E_2 = \frac{\sum f / Nx 100}{B}$$

$$= \frac{680.6 / 9x 100}{96}$$

$$= 78.80$$

$$E_1 / E_2 = 76.54 / 78.80$$

ตารางที่ 19 แสดงการหาค่าประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่ม
ทดลอง 30 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึก (คะแนนเต็ม108)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 96)
1	89.9	79.5
2	83.1	68.1
3	86.5	68.4
4	91.8	65.8
5	89.6	76.4
6	87.7	73.3
7	88.7	72.1
8	88.8	75.8
9	93.6	79.6
10	82.6	69.4
11	89.1	76.4
12	78.6	83.6
13	81.5	78.0
14	88.5	93.6
15	85.6	72.9
16	82.1	76.2
17	86.3	79.8
18	84.3	79.7
19	82.0	78.8
20	88.0	79.1
21	80.1	74.1
22	87.7	82.8
23	85.9	83.9
24	87.3	71.1

ตารางที่ 19 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึก (คะแนนเต็ม108)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 96)
25	84.6	82.7
26	93.9	73.8
27	83.7	76.1
28	83.7	78.9
29	86.1	87.3
30	81.8	72.3

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

$$= \frac{744}{9} \times 100$$

$$= \frac{82.6667 \times 100}{108}$$

$$= 80.00$$

$$E_2 = \frac{\sum f}{N} \times 100$$

$$= \frac{680.6}{96} \times 100$$

$$= 80.20$$

$$E_1 / E_2 = 80.00 / 80.20$$

ภาคผนวก ญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข หัวหน้าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
จ.สมุทรสงคราม
2. ผศ.รวิวรรณ อินทร์แหยม อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
จ.ราชบุรี
3. อาจารย์บุญช่วย นุชอุดม อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส
จ.สมุทรสงคราม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางอรุณวรรณ รัตนเดชกำจาย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดตรีจันทน์วัฒนาธรรม อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม
พ.ศ. 2536	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสกลวิสุทธิ อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม
พ.ศ. 2541	สำเร็จปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี
พ.ศ. 2543	เข้าศึกษาต่อปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2541	เริ่มรับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2542	รับราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
ปัจจุบัน	รับราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม